12a JARO No. 11/12. NOVEMBRO-DECEMBRO 1920.

Unum ovile et unus pastor.
Unu ŝafejo kaj unu paŝtisto.
(Joh. X., 16.)

ESPERO KATOLIKA

INTERNACIA MONATA GAZETO. OFICIALA ORGANO DE LA INTERNACIO KATOLIKA.

La Sankta Patro Benedikto XVa

kiu donis Apostolan Benon al „Ika“ kaj „E. K.“

Oficiala parto.

Lia Papa Moŝto kaj Internacio Katolika.

Lia Papa Moŝto akceptis la ĉefdirektoron de „Ika“, Sron Dron Metzger, la 12an de Oktobro en privata aŭdienco, por ricevi raporton pri la fondo-laboroj kaj la programo de „Ika“.

Lia Papa Moŝto jam bone estis informita de Lia ŝtata sekretario, Kardinalo Gasparri, longatempe interparolis pri la celoj de „Ika“ kun Dro Metzger kaj tre ĝojis pri la jam faritaj por ĝi laboroj.

Precipe li interesiĝis pri la eldono de internacia katolika organo, kiu ĝis nun ĉiam estis malebligita pro la demando pri ĝia lingvo.

Lia Papa Moŝto memorigis pri tio, ke ekz. ankaŭ la pripacaj konferencoj en Versailles estis malhelpataj grandaparte de la diverslingveco de la partoprenantoj, ĉar Wilson, Clémenceau kaj Lloyd George ne povis interkompreniĝi.

Antaŭ ĉio Lia Papa Moŝto deziris la daŭrigon de la laboroj por paco, kiujn organizis la „Mondpacligo Kruco Blanka“ Benedikto XVa diris:

„La homoj opinias, ke nun ni havas pacon, ĉar la sangoplenaj interbataladoj ĉesis. Sed tio ne estas paco. Paco estas „tranquillitas ordinis“ (trankvileco en ordo). Kaj ordo estas justeco kaj amo. Sed da ambaŭ oni ĝis nun vidas tre malmulton.“

Lia Papa Moŝto fine promesis al Dro Metzger subtenon de liaj laboroj kaj donis Apostolan Benon al lia entrepreno.

La Apostola Seĝo kaj „Ika“.

Okaze de la landa konferenco por la starigo de „Nacia Komitato de ‚Ika‘ por Aŭstrujo“ la ĝenerala sekretario Dro M. J. Metzger raportis al la afergvidanto de la Sankta Seĝo en Wien, Msro Ogno Serra, pri la fondaj laboroj kaj la celadoj de „Ika“.

Msro Ogno Serra esprimis la konsenton de Lia Papa Moŝto, dirante: „Via entrepreno havas la tutan simpation de la Apostola Seĝo. La Apostola Seĝo donos al ĝi ĉiun moralan subtenon. La komenco de ĉiuj aferoj estas malfacila; tamen, mi esperas, ke malfacilaĵoj ne detenos vin, daŭrigi viajn klopodojn.“

La „Ik^a^“-movado tutmonda.

Laŭ la informoj alvenintaj ĝis nun al la Centra Administra Oficejo (CAO) en Graz, la „Ik^a^“-movado ĝenerale progresas bonege. El preskaŭ ĉiuj landoj oni sciigas energian komencon de la tiucelaj laboroj. Por Svisujo estas destinita kiel provizora direktoro S^ro^ prof. Arnold en Zug, por Hispanujo P^ro^ Mariano Mojado en Madrid. Dum la Italuja Kongreso en Bologna oni fondis nacian grupon de la Esperantistoj katolikaj por Italujo, kies prezidanto (samtempe la provizora „Ik^a^“-direktoro por Italujo) estas S^ro^ prof. M. E. Carolfi, O.F.M., en Cortemaggiore. En Nederlando la „Ik^a^“-anoj fondis viglan gazetaran komisionon. Laŭ la sciigoj de la prezidanto Poell, S^ro^ Pastoor, la lerta Esperantista ĵurnalisto Nederlanda, estas destinita kiel provizora direktoro de la Internacia „Ik^a^“-Informejo. S^ro^ Muffang sciigas pri starigo de ĵurnalista rondo en Francujo por disvastigado de la „Ik^a^“-movado. Kiel la unua membro ordinara anoncis sin al la CAO la Litova Esperantista katolika grupo, kiu ankaŭ jam pagis la kotizon: 2 Germ. Mk^oj^ po membro. Ĉiu membro de tiu grupo abonas devige la oficialan organon. Tre imitinda ekzemplo! En Aŭstrujo la „Nacia Komitato de „Ik^a^“ por Aŭstrujo“ estas starigita. Por ĉiuj fakoj de la katolika agado provizoraj fakaj delegitoj de la plej gravaj katolikaj organizaĵoj estas destinitaj. Definitiva elekto de la komitato-membroj okazos dum konferenco la 12^an^ de Decembro en Wien.

La oficiala organo de „Ik^a^“.

La organo de iu movado estas kvazaŭ ĝia bildo. Nia movado estas universala, rilate la fak-amplekson, kaj internacia, rilate la etendon. Tial nia organo nepre devas havi universalan enhavon kaj internacian karakteron. Ĝi devas esti la internacia katolika revuo, spegulo de la tutmonda katolika agado nuntempa.

Kompetentuloj, gvidantoj katolikaj ĉiulingvaj kaj ĉiunaciaj devas sciigi en ĝi pri iliaj opinioj kaj spertoj, prezenti proponojn pri praktika laboro diversfaka, diskuti pri novaj kaj malnovaj problemoj de la tutmonda katolika vivo.

En ĝi oni publikigos studojn informantajn pri la nuntempa situacio de la diverslandaj katolikaroj, raportojn pri la laboroj de la diversnaciaj kaj diversfakaj movadoj, sciigojn pri internaciaj kaj naciaj kongresoj kaj konferencoj, la plej gravajn ordonojn kaj cirkulerojn de la Apostola Seĝo, unuvorte, en ĝi oni trovos ĉion, kion ĉiu moderna katoliko devas scii pri la nuntempa tutmonda katolika agado.

Fine, oni devas prepari iom post iom specialajn rubrikojn por samcelaj movadoj kaj samtendencaj organizoj, ekz. por la katolikaj junula, laborista, virina, Esperanta, moraleca, por-paca, studenta, scienca ktp. movadoj. Tiuj rubrikoj enhavos detalajn raportojn pri la ĉiufaka agado diverslanda, la nomojn kaj adresojn de la

ĉefaj fak-organizaĵoj, statistikojn, jarajn raportojn, informojn pri naciaj laboroj, sukcesoj kaj malsukcesoj, pri la maniero de la agado, proponojn, diskutojn, la adresojn de la plej gravaj fakaj gazetoj ktp.

Altega celo! Tamen, ne tro alta! Ni nur devas energie kaj celkonscie komenci. Estas urĝa devo de ĉiu „Ika"-ano, laŭpove kunhelpi. Ĉiu katolika Esperantisto devas legi la oficialan organon. Ĉiu devas varbi novajn abonantojn kaj ĉiu aboninto devas gajni novajn kunlaborantojn el la diverslandaj katolikaj gvidantoj. Neniu diru: Ho! La katolikaj gvidantoj enlandaj ne scias skribi en Esperanto. Tio ne malhelpas. Ili verku mallongajn artikolojn pri la plej diversaj temoj en ilia nacia lingvo. Ĉu ne troviĝos sufiĉe da lertaj Esperantistoj, kiuj volonte tradukos la artikoletojn en Esperanto? Do, ĉiu skribu tuj al lia ŝtata direktoro de „Ika": „Ankaŭ mi kunlaboros, volonte mi tradukos temojn!" Ĉiu „Ika"-ano, konanta persone kompetentulojn aŭ gvidantojn katolikajn, petu ilin, verki almenaŭ unu artikolon poĵare por nia organo!

Fine, ĉiam, ĉiuokaze oni devas rekomendi kaj disvastigi la organon en la katolika gazetaro. Ekz., oni sendu mallongajn noticojn al katolikaj ĵurnaloj, sciigante: „La oficiala organo de „Ika" enhavas tiun aŭ tiun interesan artikolon . ." aŭ oni faru mallongajn eltiraĵojn el la enhavo de iu numero kaj sendu ilin al la koncernaj fakaj revuoj, ĉiam menciante nian organon. Tio estas urĝa tasko de la kreotaj „Ika"-informejoj.

Tiamaniere per senlacaj kaj organizitaj klopodoj ni nepre sukcesos. Ĉiu kunhelpu! Tiam ankaŭ la altega celo estos atingebla. Kaspar Mayr, Graz.

Klarigo.

Laŭ la decido de la Hag'a kongreso (Vidu „E. K." № 8/9, p. 198 „Organo") la Centra Administra Oficejo de „Ika" estas devigita, eldoni la „kreotan" oficialan organon. Kompreneble, tiu organo estos la pligrandigita **„Espero Katolika"**, kiu ĝis nun estas la posedaĵo de Anonima Akcia Societo.

Tuj post la kongreso la Centra Administra Oficejo komencis interrilati kun tiu Akcia Societo, por starigi kontrakton aŭ serĉi interkompreniĝon. **Neniam** kaj **neniel** la Centra Administra Oficejo intencis, eldoni **krom** la jam ekzistanta „Espero Katolika" duan revuon internacian katolikan kiel oficialan organon de „Ika", ĉar interkonsento de la Akcia Societo kaj „Ika" pri la organo certe estos atingebla.

Ĝis la definitiva finigo de la komencitaj pritraktoj kun la Anonima Societo kaj la decido de la direktoraro, „E. K." do aperos kiel la **oficiala organo** de „Ika".

Dro M. J. Metzger,
ĉefdirektoro de la Centra Administra
Oficejo en Graz (Aŭstrujo - Stirio).

„Espero Katolika“ dum 1920.

La internacia katolika revuo en Esperanta lingvo, „Espero Katolika“, distingita per la benoj de la Sankta Patro en Roma kaj de la kardinalo-ĉefepiskopo en Wien, akceptita dum la VIa katolika kongreso Esperantista en Hago kiel la oficiala organo de la tie fondita „Internacio Katolika“ ampleksonta la tutmondan organizitan katolikan movadon pere de la internacia helpa lingvo Esperanto, tiu universala revuo nepre devos daŭre ekzisti.

Kiam post la kvinjara tutmonda milito fine estis veninta la ĝusta tempo, reaperigi la organon por ĉiulandaj katolikaj Esperantistoj kaj la valoro de la mono en Aŭstrujo donis eblecon, eldoni la longatempe antaŭ tiu terura milito jam multe kaj alte ŝatitan interligilon por diverslandaj, diversnaciaj, diverslingvaj samkredanoj, volonte ni, Aŭstrujaj samideanoj, ŝarĝis nin, laŭ la propono direktita al ni de la direktoro de la Anonima Akcia Asocio „Espero Katolika“, Sro Dro Smulders en Udenhout, Nederlando, kie ĝis la devigita de la militaj cirkonstancoj ĉesigo la internacia katolika revuo estis eldonita, entrepreni la reeldonon. Nur dum Februaro ni sukcesis elirigi la nojn 1/2 de la 12a jarkolekto 1920, daŭrigante la revuon, kvazaŭ ĝi neniam estus ĉesinta aperi, penadante, rekolekti ĝian amikaron antaŭmilitan kaj provante, prezenti en la pli frue kutima vesto diversaspecan interesan enhavon.

La aproboj de la unuaj reakiritaj kaj de novaj legintoj, la ĝojaj salutoj kaj afablaj laŭdoj de malnovaj kaj novaj „E. K.“-anoj kuraĝigis al plua paŝado sur la komencita tiom esperplene vojo, kaj de monato al monato plimultiĝis la abonintoj el ĉiuj ŝtatoj en Eŭropo, iom post iom ankaŭ de ekster-Eŭropaj. La revuo regajnis sian disvastiĝon sur la tuta tero, salutate ankaŭ de la samideana gazetaro laŭ ekstero ĝia kaj interna kvalito. Kunlaborantoj el pli fruaj tempoj alvenis kaj riĉigis la enhavon de la sinsekvaj numeroj pli kaj pli. La Wien'a diocezestro, Lia Kardinala moŝto Dro F. G. Piffl, afable akceptis la protektorecon, aliaj episkopoj estis interesigataj pri nia modesta katolika revuo internacia, kiu per unu lingvo peris la plej diversajn sciigojn kaj sciindaĵojn al pli kaj pli vastaj rondoj de la katolikaro. Fine, post Nia VIa, eĉ Lia Papa moŝto Benedikto XVa distingis „Espero Katolika“, ĝian direktoraron kaj kunlaborantaron per Apostola Beno.

Pri ĉio tio ni ĉi tie rememorigas, ne, por elvoki novajn aprobojn, jam diritajn al ni laŭdojn — ni nepre faris nian devon, estante konvinkitaj Esperantistaj katolikoj, sentantaj internacie fratame kaj ofereme — nur por certigi, ke entrepreno tiom sukcese gvidita ĝis nun, dank' al la samkredanaj amikoj pli kaj plimultnombre ariĝintaj ĉirkaŭ la verda stelo kun blanka-flava kruco sur ĝi, nepre devas daŭre ekzisti . . .

Sed, ĝia ekzistado grave estas malfaciligata de la financaj cirkonstancoj en Aŭstrujo, kiuj de monato al monato fariĝas pli malfavoraj por eldono de tia bonaspekta, multpaĝa revuo. Bona estu la papero, bela estu la preso, akurata estu la dissendo — ĉio tio plikariĝas por ĉiu nova numero. La bona papero kostas pli kaj pli multe da mono, la kompostistoj kaj presistoj postulas de la principalo pli kaj pli da salajro, la afranko fariĝis plimultekosta — unuvorte: la kalkulo, sur kiu baziĝis komence la ebleco de eldono, jam de longa tempo plu ne estas ĝusta, la prezo de unu numero kvarobliĝis.

Dum la nuna jaro ni postulis la abonprezon laŭ jenaj principoj: La grandaj diferencoj de la monvaloroj en la diversaj ŝtatoj, kompare kun tiu en Aŭstrujo, ebligos, egaligi per la pagoj el ŝtatoj kun favoraj laŭ la supre menciita rilato monkurzoj tiujn el ŝtatoj, kie ekzistas „E. K."-amikoj kun pli malpli malplena monujo, aŭ, pli ĝuste ni diru, kun pli malpli malmultvalora mono. Ĉiu el la abonontoj de „E. K." demandu sin, ĉu la katolika internacia revuo por li valoros ĉiumonate unu Frankon, proksimume unu Markon, unu duonan Holandan Guldenon ktp. Se jes, kaj se li povas elspezi por ĝi tiun unu Frankon ĉiumonate, li ja abonos kaj per tio helpos, eĉ ne sentante ĝin, havigi al la malriĉa Aŭstruja aboninto por unu Krono ĉiumonate tiun saman revuon: li bonfaros por nia alta celo, neniel ŝarĝante sin mem, ĉar por li ja valoras „E. K." unu Frankon ĉiumonate.

Tial ni konstruis nian kalkulon pri abon- kaj anonc-monoj sur la fundamento de la Saussure'aj Spesmiloj, kiuj donis al ni ŝlosilon por la laŭproporciaj interrilatoj de la diversaj monvaloroj. Tre malmultaj estis efektive plendoj el ŝtatoj kun tre altaj kompare kun la Aŭstruja monkurzoj (Nederlando, Hispanujo, Svisujo); la plejmulto de la abonantoj sen riproĉo, sen kontraŭdiro akceptis nian proponon kaj postulon kaj ne malmultaj eĉ propravole helpis per pli malpli grandaj okazaj mondonacoj, daŭrigi la karan al ili revuon, kies reaperon malavare la Nederlandaj samideanoj estis ebligintaj per sufiĉe granda komenca monofero. Dank' al tiu ni povis konservi la komence postulitajn abonprezojn, kaj, kontraste kun kelkaj el la ceteraj Esperantaj gazetoj, ni ne altigis tiujn prezojn dum la jaro, eĉ konsentis al kelkaj abonantoj favorajn por ili abon-kondiĉojn.

Sed, kvankam ni kiom eble ŝparis elspezojn, ni ne povis eviti, ke la supre menciitaj financaj cirkonstancoj pri presado en Aŭstrujo embarasis nin fine tiom, ke por la lastaj numeroj de la nuna jarkolekto ni devis peti de niaj Nederlandaj amikoj pluan financan helpon.

Tio plu ne devos okazi. Nia revuo devos ekzisti el la pagoj de la abonintoj, el la pagoj por anoncoj, ne ĉefe nur el donacoj de malmultaj oferemaj samideanoj. Tial ni ankaŭ devis iom r e g u l i la abonprezojn por la venonta jarkolekto kaj insiste ni petas la ĝisnunajn amikojn de „Espero Katolika", ne nur resti fidelaj, ili mem, al ilia revuo tiom favore akceptita post ĝia reapero, sed ankaŭ havigi al ĝi novajn amikojn. Ni penados, ĉiel kontentigi ĉiujn, respekti ĉiajn akcepteblajn kaj akceptindajn dezirojn kaj per tio fari pli kaj pli amata la revuon de la tutmonda katolikaro. Ni konfidas je la disciplino, la insisto, la unueco, la helpemo de la katolikoj ĉiulandaj ankaŭ sur tiu kampo de sufiĉa subteno de propra ilia organo.

Kun la helpo de Dio antaŭen en novan jaron riĉan de laboroj kaj, espereble, ankaŭ riĉan de fruktoj laŭ la deziro de nia Sankta Patro!

La Direktoraro
de „Espero Katolika".

Ne kompreneble estas, kial la k a t o l i k o j, kiuj estas ligitaj per tiel forta u n u e c o kaj d i s c i p l i n o, b e z o n a s t r i g a z e t o j n. Se la fortoj, kiuj nun eldonas kaj abonas la malgrandajn „Nederlanda Katoliko" (Rotterdam) kaj „Blanka Kruco" (Graz, Stirio) estus p l e n e d e d i ĉ a t a j al la f i r m i g o

kaj kreskigo de la universala „Espero Katolika“ (organo de Internacia Katolika Unuiĝo Esperantista), tio nur helpus la tutan aferon. La laste nomita gazeto, cetere, jam nun prezentas ampleksajn, regule monate aperantajn kajerojn kun riĉa enhavo. („Esperanta Finnlando“, Aŭgusto-numero.).

„Espero Katolika“ 1921 nepre bezonos minimume 1000 abonintojn.

Alialoke en tiu ĉi numero troviĝas rerigardo pri la unua postmilita jaro de „Espero Katolika“. Ĉi tie ni volas atentigi pri tio, ke „Espero Katolika“ povos ekzisti dum 1921 **nur, se la nombro de minimume 1000 abonintoj** plej eble **baldaŭ** estos atingita.

El la listoj de la abonintoj facile estas kalkulebla de ĉiu la ĝisnuna abonintaro, kaj el la fakto, ke la **kostoj** por unu numero de la revuo nun **kvaroblîĝis**, kompare kun tiuj en la komenco de la nuna jaro, kaj ankoraŭ **pligrandiĝos** en la proksima tempo, ĉiu facile komprenos, ke **nur energia varbado** de novaj abonantoj kaj **tuja pago** de la abonmonoj povas garantii dum la venonta jaro regulan aperon de la sola internacia katolika revuo.

„Espero Katolika“ restas — almenaŭ provizore — la oficiala organo ankaŭ de la fondita en Hago „Internacio Katolika“. Estas do devo de ĉiu ŝtata direktoro de „Ika“, instigi ĉiujn jam organizitajn en grupoj aŭ Ligo de lia ŝtato katolikajn Esperantistojn al abono de ilia propra organo. La plej oportune li mem kolektos aŭ kolektigos la abonmonojn, por sendi ilin kune al la administranto de „E. K.“

Kaj ĉiu el la organizitaj katolikaj Esperantistoj havas, li mem, la moralan devon, serĉi por la organo de „Internacio Katolika“ inter liaj konatuloj pluajn novajn amikojn por la revuo, izolajn Esperantistojn, interesulojn el liaŝtataj katolikaj organizaĵoj, precipe la sekretariojn de tiaj, kiuj ja unuavice devos Esperantistiĝi, por povi interrilati kun aliaŝtataj parencaj organizaĵoj aliĝintaj aŭ aliĝontaj al „Ika“. Ili nepre devas koni kaj posedi la komunan interligilon, kiu peros al la tuta „Ika“-anaro ĉion sciindan por ĉiuj.

Tiel, kaj nur tiel, per senlaca, insista propagando, la daŭro de „Espero Katolika“ estas garantiebla, kaj, ju pli multe da abonintoj la revuo havos, des pli ampleksaj, des pli multenhavaj povos esti ĝiaj numeroj, indaj je la grava celo kaj je la graveco mem de vera „Internacio Katolika“.

Por faciligi la pagon de la abonmonoj, ni jam varbis kelke da **„abonejoj“**, aranĝo, kiu montris sian taŭgecon por la prospero kaj por la simpligo de la administrado de „E. K.“ jam dum la jaroj antaŭ la tutmonda milito. Sed, ni bezonas en ĉiu ŝtato almenaŭ unu tian „abonejon“, kaj ni petas insiste verajn amikojn de „Espero Katolika“, precipe la ŝtatajn direktorojn de „Ika“, tuj sciigi la administranton pri ilia preteco, akcepti tiun funkcion. Per tiu aranĝo estos ebligate al ĉiu abononto, simple sendi sian abonmonon al la „abonejo“ de „E. K.“ en lia ŝtato.

Kiu preferas, sendi sian abonmonon senpere al la administracio de „E. K.“, tiu povos fari tion kiel ĝis nun:

1e per enmeto de liaŝtataj monbiletoj en poŝte registratan (rekomendatan) leteron, kiun li adresas al la administracio de „E. K.“ en Wien (Aŭstrujo), VII., Kaiserstrasse 10, aŭ

2e per enpago ĉe liaŝtata banko, kiu sendu ĉekon laŭ la propraŝtata valuto (Markoj, Frankoj, Liroj k. s) al „Allgemeine Verkehrsbank, Filiale Neubau, Wien“ por ĝia konto „Espero Katolika“. Tiu banko havas interrilatojn ekz. kun

Deutsche Bank, Berlin, por Germanujo,
Schweizer. Kreditanstalt, Zürich, por Svisujo,
Banque de Paris et des Pays bas aŭ Crédit Lyonnais por Francujo,
Banca Commerciale Italiana, Milano, por Italujo,
Banque de Bruxelles por Belgujo,
I. Ungar. Gewerbebank, Budapest, por Hungarujo,
I. Kroat. Sparkassa, Agram aŭ Belgrad, por Jugoslavujo,
Banque de Crédit, Sofia, por Bulgarujo,
Warschauer Diskontobank por Polujo,
Böhm. Escomptebank u. Creditanstalt, Praha, por Ĉeĥoslovakujo,
kun la ĉefaj bankoj en la Skandinavaj ŝtatoj,
kun Guaranty Trust Co of New-York, por la Norda Ameriko ktp. ktp.,

plue proprajn siajn filiojn (ekz. en Brno, Laibach, Kraków k. a.) kaj entute povas ricevi ankaŭ pere de aliaj ĉefaj bankoj en Wien (Wiener Bankverein k. a.) alilandajn monojn destinitajn por la konto „Espero Katolika“.

Ni rekomendas sendon de monbiletoj aŭ de bankĉekoj en la propraŝtataj valutoj, speciale, ĉar ni spertis, ke la ŝanĝo de tiuj monbiletoj en Wien estas multe pli profitiga por la kaso de „E. K.“ ol ricevo de mono ŝanĝita en alia ŝtato laŭ Aŭstruja valuto, aŭ sendita per aliaŝtata poŝtmandato (la plej malprofita por ni maniero!), ĉar la aliaŝtataj bankistoj ja devas kalkuli jam profiton por propra ilia instituto, la Wien'aj bankoj ankaŭ — duobla perdo por la revuo.

La vojo tra bankoj estas la plej oportuna por la „abonejoj“ de „E. K.“, kaj ni insiste rekomendas al ĉiu abonanto kiu trovos en la listo de „E. K.“-abonejoj en la 1a no 1921 unu por lia propra ŝtato, sendi tuj sian abonmonon laŭ la **nova tarifo** al tiu „abonejo“, kion li ja facile povas fari per propraŝtata poŝtmandato al la adreso de la abonejestro.

3e abono estas ebla ankaŭ pere de propraloka aŭ proksimaloka librovendisto. Tiu maniero, aboni „E. K.“, havas la utilon, ke nia revuo iom post iom estos konigata al la librovendistaro ĉiulanda kaj per tio, eble danke al okaza elmeto de specimenoj en la librovendejoj laŭ instigoj de abonintoj, interesos ankaŭ personojn, kiuj ĝis tiam nenion sciis pri Esperanto en la servo de la katolikismo. Ni ĉiam volonte sendos specimenojn al librovendistoj anoncintaj al ni ilian intencon, propagandi tiamaniere la katolikan revuon internacian. Sed, ankaŭ ili — oni bonvolu atentigi ilin pri tio — nepre sendu la abonmonojn per propraŝtataj bankbiletoj.

„Espero Katolika“ nepre bezonas monon, multe, multege da mono, por fariĝi organo tiom valora, kioma ĝin deziras ne nur la direktoraro sed ĉefe la legantaro mem de „E. K.“. Do, ankaŭ monoferoj, donacoj

kiomaj ajn, estas akceptataj kun aparta danko kiel multvalora subteno. Malgrandaj kaj grandaj tiaj subvencioj estas sendeblaj ĉiam ajn, komence de la venonta aŭ jam fine de la nuna jaroj, sur la supre montritaj vojoj; ĉiam ili estos bonvenintaj kaj kun ĝojo uzataj por la revuo, kies vivon ili helpos daŭrigi kaj fortigi.

Abonu kaj tuj pagu por „Espero Katolika“,
Donacu por „Espero Katolika“,
Varbadu por „Espero Katolika“.

Jen, kiel vi, veraj amikoj de „Espero Katolika“, povas helpi krom ne malpli multvalora via kunlaboro per tekstoj ĉiaspecaj, taŭgaj por „Espero Katolika“ (raportoj, tradukaĵoj aŭ originalaĵoj diversatemaj), al via revuo. Ne lasu nin vane peti vin!

Ĝojan revidon dum 1921!

La direktoraro
de „Espero Katolika“.

La numeroj de „Espero Katolika“ 1921 eliros la 1an de ĉiu monato.

La plej **lasta tempo** por alveno de **manuskripto** destinita por iu numero estos la **15a** de la **monato antaŭ** ĝia eliro.

Manuskriptoj, korespondaĵoj kaj monsendoj senperaj ĉiuspecaj (ankaŭ bankĉekoj) por „E. K.“ estas petataj al la unu sola adreso

„Espero Katolika“ en Wien (Aŭstrujo), VII., Kaiserstraße 10.

Kiu estas kunfondanto de „Ika“?

Ĉiu katoliko, kiu pagis por la realigo de la „Ika“-ideo en lia nacia valuto 1000 Frankojn, Lirojn, Markojn, Kronojn, 500 Hol. Guldenojn, k. s. estas membro kunfondanta de „Ika“.

La nomoj de la kunfondantoj estos publikigataj en la oficiala organo de „Ika“.

Ĝis nun la CAO ricevis donacojn de

Sro Prelato A. Dombrowski, Kaunas (Litovujo), 1000 Mkojn (kunfondanto);

Sro Dro M. J. Metzger, Graz (Aŭstrujo-Stirio), 1000 Kojn (kunfondanto);

Fno Josefino Verschure, Gemert (Nederlando), f. 200.—.

Koran dankon! Bonvenintaj estos imitantoj!

Neoficiala parto.

„Mondjunularo Katolika“ (Moka).

Alvoko al ĉiuj katolikaj gejunuloj!

Dum la internacia kongreso de katolikoj en Hago oni serĉis la solvon de la problemo, gajni la katolikaron por la ideo de „Internacio Katolika“. Kaj oni pensis je la tutmonda katolika gejunularo, kiu estas la „espero katolika“. Ĉu oni erare kalkulis? Estas konata fakto, ke ĉiu movado, kiu havas la junularon por si, havas por si la estonton. Ĉu la ĉiulanda gejunularo estos preta, labori por la bela penso de unuigo de la tutmonda katolikaro per unu lingvo por paco?

Jam antaŭ tiu kongreso societo „Mondjunularo katolika“ („Moka“) laboris, por interfratigi per Esperanto la tutmondajn katolikajn gejunulojn. „Moka“ nun volas komenci sub nova gvidado efikan, daŭran laboron. Kun malĝojo ni devas vidi, kiom da junaj katolikaj samideanoj, dissemitaj en la tuta mondo, ne povas labori por nia ideo, ĉar mankas al ili interrilatoj kun samcelanoj. „Moka“ do volas antaŭ ĉio unuigi la tutmondan katolikan gejunularon, kaj tiam instigi ilin al fondo de potenca „Internacia katolika Junularo-Ligo“ de amikeco, de frateco, de vera Kristana amo.

Nia unua laboro estas, organizi la jam ekzistantan tutmondan katolikan gejunularon. Ankaŭ ni, tutmonda katolika gejunularo, volas fariĝi „unu granda rondo familia“ de samcelanoj. „Moka“ plue volas starigi en ĉiuj grandaj urboj de la mondo delegitojn, kiuj reprezentos ĝin kaj donos ĉiajn informojn pri „Moka“. Kiel oficiala lingvo ĝi uzos la jam praktike elprovitan helplingvon internacian „Esperanto“. La oficiala organo de „Moka“ estos la oficiala organo de „Ika“ kun la aldono „Mondjunularo Katolika“. La venonta unua kunveno de „Moka“ estos aranĝata okaze de la internacia kongreso de la katolikaro dum Aŭgusto 1921 en Graz.

Katolikaj gejunuloj! Por ke estonte povu esti fondata forta katolika mondjunulara Ligo, ni bezonas la kunlaboradon de ĉiuj katolikaj gejunuloj. Ĉiu, senescepte, devas kunlabori, ke ni baldaŭ atingu nian celon. Granda afero estas akcelota. Ni katolikaj gejunuloj montru, ke „Ika“ bezonos nin.

Ĉiu katolika junulo aŭ junulino, kiu estas preta, kunlabori, akceptante la delegito-oficon ktp., sciigu al la centrejo sian adreson.

Detalajn informojn oni postulu de la

„Mondjunularo Katolika“ (Moka)
Graz, Aŭstrujo, Karmeliterplatz 5.

Hans Sappl,
Sekretario de „Moka“.

Dro Max Josef Metzger,
Ĉefa sekretario de „Internacio Katolika“.

* * *

Provizora statuto por la „Mondjunularo Katolika“ (Moka).

§ 1. Nomo kaj sidejo.

La nomo de la Ligo estas: „Mondjunularo Katolika“ (Moka). Ĝi havas sian sidejon en la internacia katolika agada centrejo en Graz, Aŭstrujo, Karmeliterplatz 5.

§ 2. Organizo.

„Moka“ estas en ĝia interna organizo memstara, tamen faka parto de „Internacio Katolika“ („Ika“).

§ 3. Celo.

„Moka“ celas, unuigi la ĉiulandan gejunularon katolikan kunlaborantan por la internacia katolika agado, por instigi la fondon de potenca „Internacia katolika Junularo-Ligo“.

§ 4. Rimedoj.

Por atingi tiun celon, „Moka“ starigas en ĉiuj pligrandaj urboj de la mondo delegitojn, eldonas laŭpove propran gazeton kaj aranĝas ĉiujare, aliĝe al la kongreso de „Ika“, propran kunvenon.

§ 5. Lingvo.

La oficiala lingvo de „Moka“ por internaciaj interrilatoj estas „Esperanto“.

§ 6. Membroj.

Membro de „Moka“ povas fariĝi ĉiu katolika junulo, junulino aŭ junula organizo, kiuj akceptas la celojn de „Moka“ aŭ iamaniere subtenas ĝin.
Individua membro pagas kiel kotizaĵon jare 2 Sm. laŭ nacia valuto. Katolika junula organizo pagas jaran kotizaĵon interkonsentitan kun la centrejo.

§ 7. Estraro.

La estraro de „Moka“ konsistas provizore el la ĉefa sekretario de „Ika“ kaj la sekretario de „Moka“. La definitiva estraro estos elektata dum la unua kunveno dum Aŭgusto 1921 en Graz, Aŭstrujo.

§ 8. Organo.

La oficiala organo de „Moka“ estas la organo de „Ika“, laŭpove kun malgranda aldono: „Mondjunularo Katolika.“

§ 9. Ĝenerala kunveno

okazas dum la regulaj kongresoj de „Ika“. Rajtigitaj, voĉdoni, estas la membroj, kiuj pagis la kotizaĵon en la nomo de aliĝintaj societoj, kiel ties delegitoj. Decidoj fariĝas per simpla plimulto de la voĉoj.
La definitiva detala regularo estos starigita dum la unua kunveno.

Aliĝilo.

Sro (Fno).. en.............................. Strato:

Lando.. aliĝas per tio al „Mondjunularo Katolika“ („Moka“) kaj devigas sin, pagi jaran kotizaĵon de 2 Sm (laŭ nacia valuto). Li (ŝi) estas preta, preni sur sin la oficon de delegito por lia (ŝia) urbo (regiono aŭ lando).

.... la .... 19.........

(Subskribo)

Bonvolu skribi tre legeble kaj trastreki la nekonvenan tekston!

*

Internacia leter-ŝanĝado inter katolikaj gejunuloj („Ile“).

1. La internacia leterŝanĝado inter katolikaj gejunuloj („Ile“) laboras kiel fako de „Ika“ en la centrejo de „Ika“ en Graz (Aŭstrujo).

2. Ĝi celas ebligi al katolikaj gejunuloj interkorespondadon kun samreligianoj kaj samaĝuloj en la tuta mondo, por interŝanĝo de ideoj ktp.

3. Por tiu celo la centrejo kolektas adresojn de ĉiuj partoprenemaj katolikaj gejunuloj en la tuta mondo, por publikigi ilin en adresaro. „Ile“ do petas ĉiujn gejunulojn, komuniki tiajn adresojn.

4 Korespondemaj gejunuloj interrilatu kun la centrejo, kiu peras la leter-ŝanĝadon.

5. Por la likvido de la kostoj ktp. oni aldonu al petoj pri korespondado la internacian leter-sendkoston per naciaj poŝtmarkoj.

6. Por ke la leter-ŝanĝado fariĝu interesa kaj ke interrilatu gejunuloj kun samaj scio, aĝo ktp., la centrejo eldonas demando-foliojn.

7. Ĉiu korespondanto devas respondi ĉiujn demandojn en tiu demando-folio kaj resendi ĝin al la centrejo, kiu peras al li konvenan korespondanton.

8. La centrejo peros korespondantojn en ĉiuj lingvoj, sed la oficiala lingvo estas Esperanto.

9. Ciu „Ile“-ano estas devigata, respondi al leteroj interne de 8 tagoj post ilia ricevo. Se iu volas ĉesi la korespondadon, li tuj komuniku tion al la centrejo.

10. Plendojn ktp. oni direktu al la centrejo.

11. Ĉiujn oficialajn komunikojn „Ile“ publikigos en la organo de „Ika“.

La gvidanto: Hanns Sappl,
Sekretario de la „Mondjunularo Katolika“,
Graz, Aŭstrujo-Stirio, Karmeliterplatz 5.

* * *

Demando-Folio

pri internacia leter-ŝanĝado inter katolikaj gejunuloj („Ile“).

Nomo kaj preciza adreso

Aĝo Je kio vi okupas vin en via libera tempo?

Pri kiuj temoj vi volas korespondi?

En kiuj lingvoj? ....

Kiun stenografian sistemon vi uzas?

Ĉu vi vizitas mezagradan lernejon (gimnazion, liceon, reallernejon k. s.)?

Ĉu vi kolektas poŝtmarkojn, ilustr. poŝtkartojn, monerojn, monbiletojn ktp.?
....

Aliaj deziroj

Oni resendu tiun ĉi demando-folion plej eble baldaŭ al la centrejo en Graz (Aŭstrujo-Stirio) Karmeliterplatz 5.

Rememoroj pri la VI[a] katolika internacia kongreso.

De Hans S a p p l.

I. Samkredaneco.

Vere, mi sentas min devigata, el la profundo de mia koro publike rakonti pri la granda afableco de kelkaj Holandaj samkredanoj okaze de nia „Sesa". Ankaŭ Sro S c h a m a n e k jam parolis en liaj rememoroj pri Hago („E. K." No 8/9) pri la agado de diversaj Holandaj kongres-komitatanoj; precipe li menciis Sron M a r r e v e e, kiu en nedireble ĉarma maniero zorgis por la eksterlandaj kongresanoj. Ankaŭ mi povis sperti tion kaj publike mi diras al li la p l e j k o r a n s a m k r e d a n a n d a n k o n por ĉio, kion li faris bonon al mi.

Sed, karaj legantoj, en Nederlando ekzistis m u l t e da tiaj bonkoregaj samideanoj. Kaj precipe pri la familio S m a r i u s en T i l b u r g mi volas paroli.

Post la katolika kongreso tiu familio invitis Sron Pierre J. A. M u f f a n g el B o u r g - l a - R e i n e (Francujo) kaj min, veni kun ili T i l b u r g'o n kaj pasigi tie kelkajn feliĉajn tagojn, unuvorte, esti unufoje en E s p e r a n t u j o. Kompreneble ni ĝoje akceptis, kore dankante, la inviton kaj venis por ok tagoj T i l b u r g'o n. Tie efektive ni vivis kiel „reĝoj" (almenaŭ mi, Bavaro). Ni ricevis ĉion, kion ni deziris kaj tiom, ke por ni estis neeble, akcepti ĉion. Ni kune faris ekskursojn en la ĉirkaŭaĵon, vizitis fabrikojn ktp. La familio eĉ klopodis, ĝojigi nin ĉiumaniere per ĉiaj d o n a c o j. Vespere ni kantis, babiladis kaj ludis. Kelkfoje ni vizitis en alia urbo samkredanan familion kaj bonege ni interparoladis. Hazarde mi renkontis tie Bavaron, sed, kredu al mi, karaj legantoj: momente mi eĉ estis f o r g e s i n t a mian g e p a t r a n l i n g v o n! Dum ok tagoj mi n e n i a m parolis en mia g e p a t r a lingvo, eĉ unu vorton ne, kaj tial mi komence ne estis kapabla, tuj korekte respondi al li.

La gastigantaj nin geedzoj estis tiom afablaj, tiom bonkoraj, ke fakte estis ĝojego, pasigi semajnon ĉe ili. Por ĉio ni devis pagi — n e n i o m! Ili eĉ bedaŭris, ke ni ne pli longatempe povas resti ĉe ili.

Por ni ambaŭ ja estis dolore, forlasi tiun karegan familion forlasi tiun belan landon, tiom karan al ni. Bedaŭre ni ne estis riĉaj, por povi danki por ĉio aliamaniere, ol per vortoj elkoraj al la afablega familio.

Ni nur havas la deziron, ke D i o r i ĉ e r e k o m p e n c u al la familio S m a r i u s en Tilburg. Ni preĝos por tio. Akceptu do ankaŭ publike nian plej koran samkredanan dankon. Jes, tie ni tute lernis kompreni la vortojn de nia bela katolika himno:

„For dividoj, for la bataladoj, ĉiam paco, ĉie nur la amo"

II. Interesa vespero.

La 15an de Aŭgusto, dum la unua kongres-tago, vespere estis en la renoma H u i s t e n B o s c h, en la Hag'a arbaro, komuna vespermanĝo. La plej granda parto de la kongres-partoprenantoj ĉeestis. Por plibeligi la vesperon, la kongres-prezidanto Pro P o e l l petis la kongresanojn, ke ĉ i u p a r o l u k e l k a j n v o r t o j n e n l i a n a c i a l i n g v o. Oni do povis aŭdi — mi opinias — ok diferencajn lingvojn kaj — la plej interesa fakto — diversajn d i a l e k t o j n. Kaj prez. Pro P o e l l, la instigianto, devis r e s p o n d i al ĉiu parolinto, devo, kiun li tre bonhumore plenumis. Kiom bele kaj eĉ edife estis por ĉiu ĉeestanto, kiam oni post tio r e e p a r o l i s e n n i a k a r a l i n g v o. Kiom interesege estis, vidi, kiel b o n e, kun la plej granda facileco, unu komprenas la alian.

Efektive, de tiu vespero mi ricevis t i a n i m p r e s o n, ke mi ekintencis, p r o p a g a n d i ĉ i u m a n i e r e kaj v a r b i por nia ideo, por ke ankaŭ aliaj homoj iufoje havu okazon, travivi samajn impresplenajn momentojn dum estontaj internaciaj kongresoj Esperantistaj.

Du Adventaj Kantoj.

I.

1. Mari', ni vin salutas,
Ho, vi matena stel',
Savonton vi anoncas
Al ni en brila hel'!
Senpeka Virgulin',
Al savo de l' homaro
Vi estos Dipatrin'.

2. Al vi kun ĝoj' rapidas,
Veninte el ĉiel',
Kaj respektplene diras
Anĝelo Gabriel':
„Salut' al vi, Mari'!
Jen inter la virinoj
Benita estas vi!

3. Vi pura koncepcios,
Fariĝos Dipatrin',
La forto de l' Plejalta
Ja superombros vin.
Ne timu, ho Mari'!
Al vi favora estas
La ĉiopova Di'."

4. Respondis humilege
La servistin' de Di':
„Fariĝu, Disendito,
Laŭ via vort' al mi!"
Reiris al ĉiel'
De ter' feliĉigite
Anĝelo Gabriel'.

5. Karniĝis tuj la Vorto
Kaj loĝis inter ni,
Kaj Lian majestecon
Pekuloj vidis ni.
Mario Virgulin',
Jen via humileco
Al ni donacis Lin.

6. Per niaj dankaj langoj
Ni laŭte laŭdas vin
En tiu ĝoja kanto,
Ho glora Dipatrin'!
Konduku al ĉiel'
Nin la heroa Filo
Jesu' Emanuel'!

II.

1. Rosu, ĉieloj, la Justulon,
Nuboj, teren pluvu Lin!
Tiel dum teruraj noktoj
Kriis la homar' sen fin'.
Sur la malbenita tero
Regis peko, mort', infero,
Kaj fermiĝis, ve, la pord'
De ĉiel' per Dia vort'.

2. Kompatema tamen Patro
Volis helpi, savi nin;
Kaj la Fil' laŭ Patra volo
Jen por ni oferis sin.
Venis teren el ĉielo
Al Mario Gabrielo,
Diris Virgulin' al li:
„Jen fariĝu vol' de Di'!"

3. Al Sinjoro vi obeis
Humilega Virgulin',
Kaj obeo via savis
El eterna morto nin.
Ve por ĉiam al infero!
Ĝojo regu sur la tero!
Vivon gajnis la Venkint',
Karniĝinta la Savint'.

4. Kion en Kristnaska nokto
Ĝoje kantis anĝelar',
Vere estas plenumita:
Pacon ĝuas la homar'!
Al la Triunua Dio
Kaj al Dipatrin' Mario
Danko estu kaj honor',
Laŭdo kaj eterna glor'!

Tradukis el Germana lingvo P. F. M.

La Kristaniĝo-movado inter la Egiptaj Mohamedanoj.

Dum multe da centjaroj la Mohamedana mondo restis — malgraŭ senlacaj penadoj de sennombraj Eŭropanaj misiistoj tre fortaj per organizo, scienco, kaj precipe per virto — tute fermita al ĉia Kristaniganta influo. Okazis ja de tempo al tempo — tre malofte — individuaj konvertiĝoj, ĉefe en lernejoj direktitaj de Eŭropanaj misiistoj, sed preskaŭ neniu el tiuj konvertitoj persistis. Dum la laste pasintaj kvindek jaroj estis kvazaŭ dogmo inter la apostoloj de Kristo, ke la konverto de mohamedanoj al Katolikismo, eĉ al Protestantismo, restos, eble dum multaj pluaj centjaroj, nur belega ĥimero!

Sed jen, de ses aŭ sep jaroj tiu solida „dogmo" estas renversita aŭ almenaŭ komencis esti renversata kaj la belega ĥimero ekefektiviĝis.

Mi volas lasi pri tio la parolon al unu el niaj plej eminentaj apostoloj en Kairo, kie naskiĝis la movado de Kristaniĝo de Mohamedanoj. En letero skribita el tiu Egiptuja ĉefurbo, la plej granda kaj eble la plej grava en la tuta Afriko, li diras:

„De multe da jaroj la Protestantoj multege klopodis, por allogi Mohamedanojn al iliaj sektoj. Ili fondis multajn centrojn de Evangelio-predikado; ili aranĝis paroladojn, en kiuj ĉeestis, antaŭ la milito, kelkafoje 400 Mohamedanoj; ili publikigis apologiajn broŝuretojn ktp. Ili eĉ volas fondi universitaton, precipe, por altiri Mohamedanojn. Okazis eĉ io pli eksterordinara: ili solenis la feston de la beata Raymond Lulle, apostolo kaj martiro de la Mohamedanoj, kaj publikigis tiuokaze belan biografieton pri li!..! Kiel rezulto de ĉiuj tiuj klopodoj ili atingis — oni diris al mi — ĉiujare proksimume 40 konvertiĝojn! La konvertitoj estis ĝenerale foririgataj el Kairo (pro timo de persekuto) . . .

Se la katolika Eklezio libere povus laboradi, kial ĝi ne sukcesus eĉ pli ol la Protestantoj? Ĝis nun ĝi nenion faris en tiu speco. Kelkafoje ni rikoltas la fruktojn de Protestantaj semadoj. Miaparte, mi ne havis pli ol du konvertiĝojn . . . La milito, kaj precipe la granda politika krizo, kiu malkvietigas nun Egiptujon, malfortigis la religiajn priokupojn de la Mohamedana publiko. Tamen, eble ne estas malproksima tiu tempo, kiam la Islama (Mohamedana) mondo, liberigita de la jugo de politiko, kiu starigis netransireblajn barilojn inter ĝi kaj ni, iĝos kapabla, ricevi kun frukto la parolon de la Evangelio. Tio estas nur espero; ni preĝu, ke Dio ĝin efektivigu!"

Post la traduko de tiu letero de eminenta Jesuito-misiisto en Kairo mi insiste petas, ke ĉiuj katolikaj Esperantistoj, leginte tiujn liniojn, preĝu fervore kun ni, ke baldaŭ refloru vivanta kaj belega Katolikismo en mia kara patrujo, kiu havis, antaŭ 19 centjaroj, la honoron, ŝirmi la Dion Infanon ekzilitan, kaj mallongatempe post tio prezentis al la tuta mireganta mondo la unuan admirindan spektaklon de vivo cenobita en sennombraj monaĥejoj de la Tebaida dezerto.

K. Jusuf. S. J.

La unueco de la ĉefaj katolikaj preĝoj.

Kvankam per aprobo de la supraj tekstoj dum „Nia Sesa“ en Hago por ni la afero estas finita kaj ni detenas nin de kritiko de tiu aŭ alia esprimo akceptita de la kongresanaro (ekz. eternecon anstataŭ eternon), ni tamen volas doni lokon ankoraŭ al tre interesa letero pri tiu temo de Akademiano, S^ro Grosjean Maupin, kiu afable skribis al ni jenon:

*

Saint-Maurice, la 11an de Aŭgusto 1920.

Altestimata Sinjoro Direktoró!

Mi tre dankas, ke vi afable sendis al mi, kiel Akademiano, laŭ deziro de S^ro Prezidanto Cart, vian ŝatatan gazeton, kiun mi legos kun intereso kaj atento, kaj mi profitas la okazon, por prezenti al vi kelkajn humilajn rimarkojn pri la teksto de la ĉefaj katolikaj preĝoj. Mi citas unue la tekston, kiun mi opinias plej bona, kaj mi poste aldonos miajn rimarkojn:

En la nomo de la Patro, kaj de la Filo, kaj de la Spirito Sankta. Amen.

Patro nia aŭ Preĝo de nia Sinjoro.

„Patro nia, kiu estas en la ĉieloj, estu sankte respektata Via nomo; alvenu reĝado Via; fariĝu volo Via, kiel en la ĉielo, tiel ankaŭ sur la tero; panon nian ĉiutagan donu al ni hodiaŭ; kaj pardonu al ni niajn kulpojn, kiel ni ankaŭ pardonas al la kulpintoj kontraŭ ni; kaj ne tentatigu nin, sed liberigu nin de l'malbono. Amen.“

Sanktigata estu — kion oni proponis — nepre signifas: igi sankta, fari tiamaniere, ke io aŭ iu iĝu sankta. Nu, la nomo de Dio ne bezonas, fariĝi sankta, ĉar ĝi estas per si mem sankta kaj sanktega; ni ne povas igi ĝin sankta, kio cetere estus malĝusta traduko de „sanctificare“. Tial mi tradukis laŭ la vera senco per sankte respektata, kio ŝajnas al mi iomete pli taŭga ol la esprimo „sankte traktata“, proponita de S^ro Fahnl, ĉar: trakti, kiam ni parolas pri nia agmaniero kontraŭ Dio, ne ŝajnas al mi sufiĉe respekta. Oni povus ankaŭ diri, se oni preferas: sankte glorata.

Regno, kiu signifas „lando, havanta komunan registaron kaj leĝojn“, ne estas taŭga, laŭ mia opinio. Oni ne volas diri: alvenu la lando, regata de Dio; oni volas diri: alvenu la tempo, kiam Dio reĝos la mondon.

Pri la loko de la adjektivoj, precipe de la posedaj, mi opinias, ke estas necese, ne forgesi tre simplan, naturan kaj psikologian regulon: efektive en ĉiuj Eŭropaj lingvoj oni pligravigas iun ajn vorton, metante ĝin en nekutima loko. Kompreneble, ĉiu lingvo havas siajn proprajn kaj apartajn preferojn kaj kutimojn. Esperanto kutimas, prefere meti la adjektivojn antaŭ la substantivo; oni do devas meti ilin post tiaj nur, se oni intencas, aparte gravigi, emfazigi, majestigi aŭ dolĉigi kaj mildigi ilin.

„Potaga“ (Fahnl) estas netaŭga, ĉar ni ne petas de Dio, ke li disdonu panon al ni tagon post tago, sed, ke li donu panon al ni konstante, por ĉiu tago, esceptante neniun tagon.

La signifo de la proponitaj vortoj: ofendoj, ofendintoj, estas tro mallarĝa, kion prave rimarkigis S^ro Paslar, kaj: kulpoj, kulpintoj, estas pli ĝustaj, sed „niaj kulpuloj“ ŝajnas al mi malfacile komprenebla.

Vi mem, estimata Sinjoro, rimarkigis, se mi ne eraras, ke: konduku nin en tenton estas tute malĝustasenca esprimo kaj devas esti anstataŭata per: tentatigu.

Anĝela Saluto.

„Saluton, Maria, plena de difavoro; la Sinjoro estas kun vi; vi estas benata inter la virinoj, kaj benata estas la frukto de via sinó, Jezuo. Sankta Maria, dipatrino, preĝu por ni, pekuloj, nun kaj en la horo de nia morto. Amen.“

Kvankam mi preferas: Saluton aŭ: saluton al vi, aŭ: mi salutas vin pli ol „Ave“ tial, ke tiuj unuaj esprimoj estas pli ĝenerale kompreneblaj, mi tamen ne malakceptas la vorton ave, kiu certe estas preskaŭ senescepte konata de la katolikoj.

„Maria" estas universale konata nomo kaj pli bona ol Mario, kiu estas nomo de viro, kion tre prave rimarkigis Sro Bianchini.

Mi tre firme opinias, ke la vorto difavoro aŭ simple: favoro, kiu tre ĝuste, tre klare kaj tre precize tradukas la Latinan vorton „gratia", estas multe pli bona ol la nova vorto „graco", kiu bezonas klarigon por multaj kaj gratvundas la orelojn.

„De via sino", proponita de Sro Brunet, ŝajnas al mi pli delikata ol „korpo", kiu tamen estas akceptebla, sed „ventro" ne taŭgas, ĉar, se oni volus precizigi (kio, laŭ mia opinio, ĉi tie tute ne decus), estus necese, uzi la ĝustan vorton „utero".

Kredo.

„Mi kredas je Dio, Patro ĉiopova, kreinto de l'ĉielo kaj de l'tero. Kaj je Jezu-Kristo, filo lia unika, Sinjoro nia; kiu konceptiĝis per la Spirito sankta; naskiĝis el Maria virgino, estas suferinta sub Poncio Pilato, krucumita, mortinta, kaj entombigita; subiris al inferuloj; la trian tagon reviviĝis el mortintoj, supreniris al ĉieloj, sidas dekstre de Dio, Patro ĉiopova; de kie li venos por juĝi la vivantojn kaj la mortintojn. Mi kredas je la Spirito sankta, la sankta eklezio katolika, la komuniĝo de l'sanktuloj, la pardono de l'pekoj, la reviviĝo de l'Karno, la vivo eterna. Amen."

Mi ne ripetas, kion aliaj jam prave diris pri: kredi Dion kaj: kredi je Dio.

Konceptii certe estas akceptebla, tamen, mi opinias, ke ni devas eviti, kiam eble (tio estas ĝuste ĉe la enkonduko de novaj radikoj), la malagrablajn akcentitajn „i", kiuj estas jam iomete tro oftaj en nia lingvo, ne parolante eĉ pri la nova maltaŭga proponata landnoma sufikso.

Mi konfesas, ke mi ŝanceliĝas inter: konceptiĝis el .. naskiĝis de (Peltier) kaj: konceptiĝis de .. naskiĝis el (Becker). Kompetentuloj pli aŭtoritataj ol mi decidos pri tio. Tamen estas opinieble, ke la Latina vorto „ex" („ex Maria virgine") povas nur esti ĝuste tradukita per el.

Laŭ la rimarko de Sro Wierzchowski, la formoj: konceptiĝis kaj: naskiĝis ŝajnas pli taŭgaj ol „estas konceptita" kaj „estas naskita".

Vi mem, estimata Sro Direktoro, tre prave motivigis, kial la vorto descendi, proponita de Sro Bianchini, estas tute kaj nepre malakceptinda. Mi anstataŭas la vorton: malsupreniri per: subiri ne nur, ĉar ĝi estas pli mallonga, kio ne sufiĉus, sed precipe, ĉar ĝi pli ĝuste komprenigas, ke la „inferuloj" estas sub la tero laŭ la imago de la antikvuloj kaj laŭ la signifo de la Latina vorto „inferi".

Kun refoja danko kaj estimoplena saluto

Prof. E. Grosjean Maupin

14, Rue du Val d'Osne, Saint-Maurice (Seine); France.

*

La diferenco de senco inter la por „debita" proponitaj kaj uzitaj vortoj estas, laŭ mia opinio, facile konebla el jena sentenco: Niaj ŝuldoj estu pagataj, niaj kulpoj punataj, niaj pekoj pentataj. Al mi ŝajnas la plej taŭgaj la vortoj „pekojn" kaj „pekintoj"; ĉar antaŭ nia enĉiela juĝisto ni estas kulpaj per pekoj ĉiaspecaj, antaŭ surtera juĝisto nur per jure difinitaj krimoj, kaj ankaŭ niaj proksimuloj kulpigas sin kontraŭ ni per pekoj ne ĉiam puneblaj laŭ la homa juro.

Pri Jesuo—Jezuo skribis al ni afable la sekretario de BEA en London, Sro M. Butler: „Legante vian tre gravan kaj interesan diskutadon pri unuformeco de religiaj preĝoj ktp. en E. K., mi permesas al mi, atentigi vin, ke en la Nova Testamento, eldonita en Anglujo, oni ĉiam skribis Jesuo. En la kolonoj de „Eklezia Revuo" dum kelkaj monatoj oni diskutis, ĉu Jesuo, Jezuo, Jesu, Jezu, Jezo. Fine oni decidis per granda plimulto por Jesuo. Kvankam decido tia ne ligas vin, tamen, mi kredas, ke ĝi devus havi pezon. Estas tre dezirinde, ke la tuta Kristanara mondo almenaŭ pri la nomo de la Savinto estu en akordo."

Ni povas ĝoji, ke tiu akordo nun ekzistas.

Nia kara samideano Sro Brunet en Bordeaux skribis al niaj rimarkoj post liaj proponoj pri la tekstoj de la ĉefaj preĝoj en la Julio-no de „E. K.“ jenon: „Mi legis vian respondon al miaj kritikoj: Mi ekkonigas la Francon, postulantan elegantecon! Ne, sinjoro, mi ĝin ne postulas. Mi ĝin deziras. Trompi la patron ne estas la motivo de la apostrofigo. Nur malpezeco, kiel mi ĝin diris, kaj eble Franca kutimo, uzi artikolon silabkunigan (article contracte). Ni diras: au nom du père por: au nom de le père, monter au ciel por: monter à le ciel. Pro tiuj Francaj esprimoj: je la nomo de la patro ŝajnas peza kaj: je l' nomo de l' patro estas pli Franca. — Preĝo de la Sinjoro estas ĝis nun la formo akceptata, sed ĉu ĝi estas taŭga? Kiel vi mem diris, ĝi estas instruita de Jezuo, sed la preĝo iras al Sinjoro. — Kial havi unuformecon pri Jezu-Kristo? Ĉu ni ne povas en Esperanto havi multajn formojn? Sed vi tuj ekdiros: ha, ankoraŭ eleganteco! aŭ tro flua formo. Do, mi haltas. Dankon pro viaj kritikoj al miaj, kiujn vi ŝatis, kaj ni atendu rezultaton.“

Al tiuj rimarkoj de Sro Brunet, skribitaj, antaŭ kiam la aŭtentikaj tekstoj de niaj ĉefaj preĝoj estis publikigitaj en „E. K.“, diri ankoraŭ ion, ŝajnas nun iom superflue. Tamen, mi permesas al mi, atentigi pri tio, ke plenumo de la deziro de Sro Brunet pri „multaj formoj“ estus danĝera pro la dezirinda unueco en komuna preĝado (dumkongresaj Diservoj k. s.) Kiam iuj kutimiĝis hejme, preĝi ĉiam: Jesu-Kriston, aliaj: Jesuon-Kriston, tiam en komuna preĝado ĥaoso estus neevitebla. Nun ni havas niajn komunajn preĝo-tekstojn kaj ni povas esti certaj, ke en komunaj preĝadoj Esperantaj en la tuta mondo de nun regos harmonio. J. Sch.

La Eraro de „Ido“.

Nia „Espero Katolika“ neniel sin okupi devas, laŭprograme, pri lingvaj demandoj. Ĝi tute ne havas lingvistan taskon. Sekve oni regule nenion pri tia temo trovos sur ĝiaj paĝoj.

Sed, eble, unu escepton mi povas fari? Estas, por pli klare montri al nia frataro la pravecon de ilia lingva vidpunkto.

Nur unu simplan rimarkon mi volas fari.

Mi volas vidigi, ke ĉiuspeca „Idismo“ ĉiam kaj nepre estos malprava, ĉar ĝia origino, ĉar ĝia principo mem estas malpravaj.

Mi ne pridiskutas, ĉu la Idistoj sian principon ĉiam konsekvence aplikis kaj ne pekis ofte kontraŭ ĝi. Mi nur kontraŭdiras la principon mem.

Ilia principo estas: la lingvo internacia alprenu al si, en ĝiaj elementoj, nur tion, kio estas plej internacie konata.

Tio estas la principo de maksimuma internacieco. (Vidu: „Weltsprache und Wissenschaft“, paĝo 51, r. 22, 23.)

Tiu principo estas eraro! — Ĉar ĝi ne povas esti principo senkondiĉa kaj sendependa.

La principo de maksimuma internacieco estas dependa de alia, de ĉi tiu principo: La lingvo internacia devas esti, en tuta ĝia uzado, plej eble facila por plej ebla multo da homoj.

En tuta ĝia uzado: do, ne nur ĝia legebleco devas respondi al la postulo de plejfacileco, sed ankaŭ ĝia uzebleco, t. e. parolebleco kaj skribebleco.

Do, se eble porto de la homoro povos iomete pli facile, sen antaŭstudado, Idon legi, certe ĉiuj homoj, ankaŭ tiu sama porto de la homoro, multe pli malfacile, eĉ post pristudado, povas Idon uzi t. e. kaj skribi, kaj paroli!

La plejfacileco por plena uzado estas la celo.

La maksimuma internacieco estas nur rimedo, kaj, se tiu rimedo ne taŭgas, tiam oni devas forlasi ĝin. Kaj, se tiu rimedo per pli efika estas anstataŭebla, tiam oni devas ĝin anstataŭi.

Kaj tiu estas la eraro de „Idismo“. La Idistoj ne klare, ne ĉiam konscience distingis la rimedon kaj la celon. Kaj ofte, senkonscience, ili aplikis la rimedon kvazaŭ celon.

Do, la principo mem de „Idismo“ estas erara. Ĝi devus esprimiĝi: la lingvo internacia alprenu al si nur tion, kio estas plej internacie ekzistanta, — se ne per alia rimedo oni povas efiki pli bonan rezultaton.

La celo estas: plejfacileco. Por tiu celo maksimuma internacieco ofte estas bonega rimedo. Ofte, sed ne ĉiam. Ĝi nek estas ĉiam bonega nek relative la plej bona rimedo. **En kelkaj, eĉ multaj, okazoj oni la celon pli bone povas atingi per logika formado, per propra pensado.**

La homa intelekto kaj la homa pensmaniero estas pli ol internacia, ĝi estas ĝenerala, homnatura, ĝi apartenas je la esenco mem de la homo. Oni do devas de ĝi profiti, kie oni nur povas. Kaj ĉiu sana homa kapo povas per si mem kompreni, ke la ideo, kiun la Idistoj esprimas per „mikra“ estas absolute kontraŭa je la ideo, kiun ili per „granda“ esprimas. Kaj estos do multe pli facile por homa intelekto, fari mem la vorton por la dua ideo per sama radiko kun sufikso esprimanta kontraŭon, pli facila, ol duan, tute alian radikon, parkere lerni . . eĉ se tiu radiko estus „internacia“.

Por tiaj kazoj do oni anstataŭu la rimedon de la maksimuma internacieco per la rimedo de la logika pensado, kiu estas absolute sama en ĉiuj homoj. — Kaj ĉi tion la Idistoj neglektis!

Kaj nun prenu iun Idistan gramatikon kaj kritike kontrolu mian diron.

Tia gramatiko enhavas regulojn kun esceptoj! Tio estas pli „internacia“ ol reguloj sen esceptoj! Laŭ ilia principo la Idistoj estas pravaj! — Sed, la logika aplikado de reguloj sen esceptoj estas multe pli facila, kaj plejfacileco estas la celo. Laŭ la celo la Idistoj estas malpravaj!

Pri vortfarado: Unu ekzemplo por ĉiuj similaj faktoj mikra estas pli „internacia“ ol malgranda! Laŭ ilia principo la Idistoj estas pravaj. — Sed, „malgranda“ (ĝenerale: memstara vortfarado el malmulte da radikoj) estas multe pli facila, kaj plejfacileco estas la celo. Laŭ la celo la Idistoj estas malpravaj. (Kaj ĉi tie mi intence preterpasas la fakton, ke ili mem eĉ ofte pekas kontraŭ ilia propra principo; sed eĉ tiu peko ne ĉiam estas je favoro de la plejfacileco!)

On — omni — nul — kande estas pli „internaciaj“ ol la korelativoj de Esperanto. Laŭ ilia principo la Idistoj estas pravaj! Sed, la klasigo, la ordigo de ideoj per la genia tabulo de la Esperantaj korelativoj estas multe pli facila — kaj plejfacileco estas la celo. Laŭ la celo la Idistoj estas malpravaj.

La eraro estas, ke oni forgesis la celon. Sed, tiu eraro venis el la tre „homa“ fakto, ke oni tro forgesis la rimedon. — Mi nomas tion tre „homa“ fakto, ĉar oni renkontas ĝin ĉie, sur ĉiu laborkampo. Precipe metiistoj en propra ilia metio (scienculoj en propra ilia sciencofako) kutimas fali en tiun eraron. Estas la homa spiritlimeco! . .

Sed tiel ankaŭ la eraro de Idismo tre simpliĝas! Oni ne bezonas pridiskuti kaj prikritiki kaj ekzameni ĉiun detaleron. La eraro estas en la origino kaj elfluas logike kaj konsekvence el tiu origino en ĉiujn detalojn.

S^ro René Lemaire diris: „Jamais un espérantiste ne vous dira: prenez une grammaire esperanto et une grammaire ido, et comparez.“ (Neniam unu Esperantisto diros al vi: prenu gramatikon Esperantan kaj gramatikon Idan kaj komparu.)

Ĉar la Idistoj ne povas diri: „ekzamenu la praktikon, pristudu la historion de la Esperanto-movado“ — tial ili kuraĝas eldiri la cititan proponon.

Mi tamen estas tiu Esperantisto, kiu kuraĝas diri: Prenu gramatikon Idistan kaj vi trovos en ĉiu detalo la eraron signalitan kaj la devenon de tiu eraro.

Wouter Lutkie, sacerdoto.

Gemonde (Nederlando).

XIIIa Universala Kongreso de Esperanto 1921 en Praha, Ĉeĥoslovakujo.

Ia sciigo:

La 29an de Septembro 1920 en la komitata kunveno de la Ceĥoslovaka Esperanto-Asocio, Esperantista klubo kaj Rondeto de Esperantistinoj, oni elektis jenan lokan por-kongresan komitaton:

Prezidanto: Sro Eiselt, eksgimnaziestro; vicprez.: 1a Sro Kraus, magistrata oficestro, 2a Fno Šupichová, instruistino; ĝenerala sekretario: Sro Pitlík, komerc-ministeria komisario, sekretariino: Fno Dlouhá, oficistino de ŝtataj fervojoj; kasisto: Sro Novák, horloĝisto. Por la „Verda Stelo" estas elektita Sro Dro Bischitzky, kuracisto.

Sekciestroj: Financa: Sro Hromada, oficisto; Propaganda: Sro Bouška, urba oficisto; Presa: Sro Weiner, redaktoro; Loĝiga: Fno Moudrá, instruistino; Distraĵoj: Fno Hlaváčová, instruistino; Aranĝa: Sro Lukáš, studento de la universitato. Revizoroj: Sro Dro Kohout, landa ĉetkonsilanto, kaj Sro Vondruška, landa revidento.

Ĉiun korespondadon kaj aliĝon oni sendu (por respondo respondkuponon aŭ afrankon en naciaj poŝtmarkoj) al: Sro Augusteno Pitlík, Praha III., Nerudova ul. 40, Ĉeĥoslovakujo.

Sciindaĵoj.

Esperanto-preĝaroj. Respondo al demando en pli frua „E. K."-no: Laŭ ĝis nun ricevitaj informoj ekzistas: Katolika preĝaro, en kiu troviĝas ĉiuj dimanĉaj diservoj kaj la plimulto de la festoj de l' jaro. Latine kaj Esperante. 1a vol. Aprob. de Mr. Renou, ĉefepisk. de Tours. Eld. de „Esperó Katolika" Ste Radegonde (Francujo) 180 paĝa, 9×15. Imprim. 5a de Aŭgusto 1907. (La aŭtoro estas la neforgesebla abato Em. Peltier. La Red) — Spirita juvelaro. Kat. preĝlibro, el Nederlanda lingvo trad. de P. P. Pastro (Pro Polikarpo van Gastel, O. Cap., laŭ sciigo de Sro W. Lutkie, Gemonde). Imprim. de Dr L. Van Thuijl, prof. libr. censor, Ruraemundae, 31a de Dec. 1910. Eld. de W. H. Bontamps, Venlo (Nederlando). 292 paĝa, 8×12. — Migrukunmi. Poŝpreĝareto verkita de J. Sanzen, parohestro en Köln-Müngersdorf. El la germana lingvo Esperantigita de F. de P. Clemente, parohestro en Sincing. Imprim. 16a de Febr. 1913, Monasterii. Eld. de Batzon kaj Bercker, Kevelaer. 336 paĝa, 7×11 (Kun multe da pres- kaj stil-eraroj.) — La Preĝareto. Por la XVI jarcento de la Konstantina paco. De P. M. prof. Carolfi. Imprim. 23a de Junio 1913, Portusgruarii. Eld. A. Paolet, S. Vito al Tagliamento (Italujo). 32 paĝa. — Preĝaro por blinduloj en Braille-skribo, eld. de Sro Tellini, Udine, Via Avilo (Italujo). — Katolikaj preĝoj kaj kantoj. Eld. en Wien, Asocia presejo Fratoj Hollinek (kun traduko de la mes-kantoj de F. Schubert kaj de M. Haydn) 4-paĝa. — Katolika kantikareto, enhavanta: 1e la plej komunajn preĝojn direblajn en diversaj okazoj, 2e kelke da kantikoj (jen!) laŭ popolaj ĉie konataj arioj. Dediĉita al la Va kongreso. Aŭtoro: Frato Izidoro (mortinta dum la tutmonda milito). Eld. Kat. Oficejo Espa, Paris, rue Béranger 10. Sen signo „Imprimatur". —

Laŭdire ekzistas ankaŭ preĝaro, verkita de Hispana pastro. Informoj pri la titolo kaj la eldonejo estas petataj. — Dro Noël tradukis preĝojn uzatajn en lia eparhio Francujo kaj Pro J. C. Rust preparis tradukon el la Angla preĝlibro kun kolekto de himnoj kanteblaj laŭ konataj melodioj. En tuta Anglujo jam estas uzataj la preĝoj de la Angla katekismo, aprobitaj de ĉiuj Anglujaj episkopoj. — La unua Espa preĝareto estis eldonata de L. de Beaufront en Francujo, kun aprobo de Kardo Legagneux, ĉefepisk. de Reims. La tradukitaj preĝoj estis propraĵo de Hachette en Paris. — „Patro Nia“ ekzistas kiel religia kanto en du formoj: ĥoro kvarvoĉa de Johano Gothardo (J. Krenn, komponisto en Wien), 1906, kaj kanto por piano, harmoniumo aŭ orgeno, eld. de M. Herbig.

Predikoj Esperantlingvaj. Dum la Va Espo-Kongreso en Bologna (Italujo), kiun i. a. partoprenis ankaŭ la ĝen. sekr. de „Ika“ Sro Dro M. J. Metzger (Graz) kaj la direktoro de „Ika“ por Germanujo, Sro Dro V. Hotzelt (Nürnberg), nia kara samideano kaj „E. K.“-ano Don M. Biscaglia (Lasino) diris stan meson en la preĝejo S. Antonio kaj predikis post la evangelio-diro Esperantlingve dum kvaronhoro. Post la meso la ĉeestintaj Esperantistoj gratulis la fervoran pastron, kies edifaj vortoj tre bone estis komprenitaj de ĉiuj.

Esperanto-insignoj, verda stelo sur blanka fundo (diskoformaj butonoj, broĉoj aŭ pingloj) haveblaj por 7 Aŭstr. Koj ĉe Sro F. Bischof en Wien, I., Kleeblattg. 7/II, aŭ Sro A. Deistler en Wien, VII., Schottenfeldg. 91.

Sro **Unuel.** Al tiu demando en pli frua „E.-K“-no respondeskribis la paroĥestro J. Lintl en Pfakofen (Bavarujo): „Ne nur F. M. sed ankaŭ jam aliaj Esperantistoj informis sin pri „s-ro Unuel“, pri kiu verkinto Dro Zamenhof mem diris en liaj tiom legindaj „Lingvaj Respondoj“ (Paris librairie Hachette & Cie, 1910) en paragrafo no 5 al iu s-ro L. C. sub la rubriko „Pri propaganda artikolo“ laŭvorte jenon: „La zorge ellaborita granda artikolo „Esenco kaj estonteco de la ideo de lingvo internacia“ (presita en la „Fundamenta Krestomatio“, paĝo 268) estas verkita ne de s-ro L. de Beaufront, sed de alia persono, kiu deziras resti anonima. S-ro de Beaufront nur legis el tiu ĉi artikolo (tradukita de li en lingvon francan) en la kongreso de l' „Association Française pour l' Avancement des Sciences“ en 1900. Li diris tion ĉi ankaŭ siatempe en la gazeto „L' Espérantiste“, kiam li represis tie diversajn partojn de tiu artikolo. Sekve, se vi diras, ke al la esperantismo konvertis vin nur tiu artikolo, dum ĉiuj aliaj ĝistiamaj propogandaj artikoloj vin ne povis konvinki, — vi ŝuldas vian konverton al la dirita persono anonima. Atentan legadon de tiu artikolo ni varmege rekomendas al ĉiu esperantisto, kiu havas iajn dubojn pri la certa estonteco de nia afero aŭ kiu timas iajn venontajn konkurantojn de Esperanto.“ — El tio oni povas konkludi, ke s-ro Unuel ne estas Dro Zamenhof — kiu sin nomis ankaŭ Dro Esperanto — sed vera anonimulo. Dro Zamenhof diris ankaŭ en liaj antaŭparoloj (al la 1a kaj la 5a eldonoj): „Ĉiuj artikoloj en la „Fundam. Krestom.“ estas aŭ skribitaj de mi mem, aŭ — se ili estas skribitaj **de aliaj personoj** — ili estas korektitaj de mi en tia grado, ke . . .“ (paĝo VI), kaj denove: „. Car la Krestomatio enhavas tre grandan kvanton de materialo, kiu estis verkita **en diversaj tempoj** kaj **de diversaj aŭtoroj** . . (paĝo VII)“. Laŭ mia opinio la Unuela artikolo jam naskiĝis dum 1888—1903; Dro Zamenhof certe jam tiutempe havis multe da amikoj samideanaj kaj da fervoraj samcelanoj, tiel ke iu anonimulo povis verki la aluditan artikolon. Aliflanke jam raportis Dro K. Bein en lia parolado dum la 1a kongreso en Boulogne s. m. 1905, pri la propaganda epoko de Esperanto, ke la Rusoj Kofmann, Gernet, Zinovjev, Postnikov, Ostrovski, kaj la Poloj Waśniewski kaj precipe Grabowski fervorege agadis kaj propagandis Esperanton. Laŭ mia supozo s-ro Unuel estas „unu el“ — ili, eble Dro Kazimierz Bein (pseŭdonime Kabe“) aŭ Grabowski aŭ alia. (Vidu: El la historio de Esperanto. Bibl. de neŭtr. lingvo intern. Esperanto. No IV. 30 h (0.35 fr.) Eldonis: Th. Čejka, Bystřice-Hostýn, Moravio, Aŭstrio, 1906.)

Petoj kaj Demandoj.

Ĉeĥoslovakuja Ligo de katolikaj Esperantistoj. Adresojn pri aliĝo elpetas Sro L. Balák en Husovice, Brno, Ĉeĥoslovakujo.

Interŝanĝi ilustr. poŝtkartojn (precipe vidaĵojn de preĝejoj, monumentoj, urb-haloj, stacidomoj k. s.) deziras kun ĉiuj landoj Sro J. Bernhard en München 42 (Bavarujo), Guldeinstr. 32, III. Rgb.

Informojn pri pac-aferoj en ĉiu lando ricevadas dankeme „League of International Peace", 4, Princeton str., London, W. C. 1.

Por ekspoziciaj celoj kolektas kaj interŝanĝas ĉiulandajn Espajn kaj pri-Espajn gazetojn (rekompence laŭ deziro Polujaj poŝtmarkoj) Sro F. Prengel en Bydgoszcz, Podgórze 17, Polujo.

Sendu poŝtmarkojn ktp.

En Breslau, la ĉefurbo de Silezio, havanta pli ol 527.000 loĝantojn kaj 200 lernejojn, la konsilantaro pri lernejoj decidis la 3an de Novembro enkondukon de Esperanto-instruado en ĉiuj lernejoj.

Gesamideanoj en ĉiuj landoj! bonvolu apogi la movadon, sendante poŝtmarkojn, poŝtkartojn ilustritajn, sigelmarkojn ktp. por vigligo de la instruado kaj kiel instigo por la infanoj, al la instruisto Sro Seb. Braschke, Breslau, I., Garvestrasse 13 (Germanujo), al kiu estas transdonita la gvidado de tiu afero.

Kroniko.

Aŭstrujo. La 5an de Novembro okazis en Graz la fonda kunveno de la kata Espero-societo „Por alta celo", 35 personoj ĉeestis. Dro M. J. Metzger aranĝis ekzamenon kaj parolis pri la neceseco de la fondo de tia societo en Stirio. Tiam li petis Sron Sappl, la fondinton kaj unuan prezidinton de la kata Espo-societo „Saluton, Maria" en München, rakonti pri la necesecoj ĉe fondo de kata grupo. La estraro de la nova grupo konsistas el Sro Sappl prez., Sro Kaspar Mayr, sekr. de „Kruco Blanka", vicprez., Ftnoj Cäcilia kaj Hildegard, sekretariinoj, Sro Mader kaj Fno Weber kasistoj. La konsilantaro konsistas el Sro Dro Metzger, Gesroj Dro Purschka kaj Sro Halbedl. La societo aliĝis al AKLE kaj „Ika". La adreso de la grupo estas: Volksheilzentrale, Graz, Karmeliterpl. 5. Detalajn informojn donas la prez. Sro Sappl. — Sro Döttl gvidis kurson (50 partoprenantoj).

Belga Kongo (Meza Afriko). En Banalya en la distrikto Stanley Falls, 450 kilometrojn de Lokandu, misiiste laboras Pro L. A. Marrevee de la Sta Koro de Jesuo, kaj en Lokandu estas fervora kunfrato lia Esperantista Pro L. Jenkens, ankaŭ misiisto.

Ĉeĥoslovakujo. Fondo de Ligo por kataj Esperantistoj en la respubliko estas preparata. Laŭ „La Progreso" la kataj Esperantistoj en Ĉeĥoslovakujo ne estis kapablaj, akcepti aranĝon de „Nia VIIa" en Praha post la XIIIa Universala Kongreso de Esperanto 1921. Sed la Esperanto-movado inter la katolikoj en la respubliko reviviĝos. En Brno du nacilingvaj ĵurnaloj regule raportas pri la kata Esperanto-movado. L. B.

Germanujo. En Düsseldorf estas fondita grupo katolika Esperantista de Dro J. Bremm. La sekretario de la nova grupo estas Sro G. Milles, stud., Düsseldorf, Dorotheenstr. 37. — Essen fariĝis la centro de la kata Esperanto-movado en la okcidenta Germanujo. Du novaj kursoj estas komencitaj. En Essen jam aliĝis proks. 180 anoj al kata Esperanto-unuiĝo Essen, Aldegreverstr. 13. Sro Dro Klein instruas ĉe la gimnazio Borbeck kaj ĉe la tiea liceo en du kursoj proks. 70 gelernantojn. La fervoraj anoj, direktoro Sro Dro Cüppers, sekr. studo-kons, kaj Fno direktorino van Loosen enkondukis la lingvon

Esperanto nedevige en ambaŭ tiuj lernejoj. Sro Dro Hinsenkamp, advokato la fervorega prezidanto, komencos kurson en klubo de kataj Akademianoj (proks. 400 membroj). Sro poŝtsekr. E. Klein fondis en Benrath ap. Köln novan grupon kaj pluaj sekvos en Elberfeld, Werden (Ruhr), Gladbeck (Vestfalio), Bochum, Dortmund kaj Remagen ĉe Rejno. „Ika" vivu, kresku kaj floru! E. Klein.

Hungarujo. „Katolika Esperanto-movado — skribis al ni nia kara samideano Budapest'a, Sro A. de M. — en la vera senco de tiuj vortoj neniam ekzistis ĉe ni. Mi nun volas komenci ĝin; sed, la afero estas tre malfacila, ĉar dum la pasinta jaro Esperanto treege estis kompromitata ĉi tie. Oni ĉe ni nenion volas aŭdi pri Esperanto, ĉar oni opinias, ke Esperanto estas lingvo de revoluciuloj! Vi do komprenos, ke oni tre singarde devas komenci en tiu direkto. En la landa societo Esperantista nur kelke da Kristanoj partoprenas. Mi do ion tute novan devos iniciati." — Ni esperas, ke la aprobo, kiun nia „E. K." trovis de la Ekleziaj aŭtoritatoj, iom helpos la propagandon de Esperanto por „Ika" ankaŭ en la katolika Hungarujo. Energian varbadon ni volonte subtenos per sendo de specimenoj de nia revuo al ĉiu konatigita al ni adreso en Hungarujo. Estus domaĝe, eĉ hontige, se en ŝtato, kies patronino estas la sankta patrino de Dio, „Ika" kaj ĝia lingvo por internacia interkompreno, Esperanto, ne trovus anojn amase. Niaj tieaj amikoj nenie laciĝu en iliaj klopodoj por tiu grava celo, aligi ankaŭ la Hungarujan katolikaron organizitan al la tutmonda katolikisma movado.

Italujo. Samtempe kun la Va kongreso de Italaj Esperantistoj, la 3an ĝis la 5an de Oktobro, okazis en Bologna, en la salonego dei Fiorentini, kunveno de katolikaj Esperantistoj. La prezidanto Sro prof. Modesto Carolfi, malferminte la unuan konsidon, komunikis telegramon de Lia Papa Moŝto Benedikto XVa, kiu donis al la kunvenintoj la benon, kaj telegramojn de Iliaj Kardinalaj Moŝtoj Gusmini kaj Richelmy, de Lia Episkopa Moŝto Mons. Paolelli, de la Ministerio por Terkulturo, kaj legis la alvenintajn aliĝojn el la plej diversaj partoj de Italujo. Sro prof. Alberto Alessio (Padova) raportis pri la laboro de la VIa internacia katolika kongreso en Hago. Sro Luciano Cattorini (Milano) parolis pri la disvastigado de Esperanto en la seminarioj. Sro prof. Corrado Grazzini (Firenze) akcentis la neceson, havi Esperantan nacian katolikan organizadon, kaj proponis fondon de Italuja Unuiĝo de katolikaj Esperantistoj (UECI). Tiu propono estis unuanime akceptata kaj oni elektis por la estraro: prof. Corrado Grazzini, prezidanto; Dro Pizzi (Venezia) kaj Sro Saggiore (Padova). La sidejo de la estraro estas Firenze. La adreso de la Unuiĝo estas: Sro prof. Corrado Grazzini, Via dei Neri 6, Firenze (Italujo). Sro Dro Metzger el Graz (Aŭstrujo) klarigis al la ĉeestantoj la celojn de la Internacio Katolika kaj ankaŭ Sro Dro Hotzelt parolis pri tiu temo. Sro prof. Modesto Carolfi (Cortemaggiore) raportis pri la instruo de Esperanto en la seminarioj. La 5an de Oktobro la tiom fruktodona kunveno estis fermata.

Jugoslavujo. En la monaĥejo O. C. R. Mariastern (Mario-stelo) apud Banjaluka (Bosnio) kelke da monaĥoj interesas sin pri Esperanto, ĉefe la abato Pro B. Diamant, la prioro Pro K. Krämer kaj la celerario por interno Pro L. Pinkes (jam Esperantisto). En la tie eldonata monata revuo „Putokaz" en ĉiu numero Esperanto estas pritraktata.

Polujo. Dank' al la klopodoj de nia fervora Esperanto-apostolo Pro Decoene C. Ss. R. — kiu, bedaŭre por la Esperanto-movado en Polujo, jam devis reveni Belgujon — la Proj Dominikanoj en Kraków ekinteresiĝis pri Esperanto kaj unu el ili, Pro Kaliksto, jam studas fervore nian lingvon. Pro Gianini, Schol. Piar., lektoro por Itala lingvo ĉe la Jagielona universitato en Kraków, promesis, aliĝi al Espa societo katolika, kaj ankaŭ la tiea help-episkopo Anatolo Nowak montris gravan intereson por Esperanto. Esperеble nun, kiam ankaŭ por Polujo revenis tempo de paco, la Esperanto-movado en tiu lando ~~de~~ la VIIIa Universala Kongreso Esperantista, ree ekfloros kaj katolikoj tie grandanombre aniĝos al la tutmonda katolikaro Esperantista. — En Bydgoszcz (Bromberg) Sro Pankratz gvidis kurson por

30 partoprenantoj. La tiean grupon „Antaŭen kun kredo“ prezidas prepozito Becker. La katolikaj samideanoj kunvenas ĉiun lundon. Laŭ informoj senditaj de Sro Prengel, la katolika Esperanto-movado en Polujo pli kaj pli grandiĝas; mankas nur bona organizado.

Supra Silezio. En Beuthen tre atentindaj progresoj. Sro Stonner gvidis kurson, kiun partoprenis 45 gesinjoroj, inter ili 12 geinstruistoj. La grupo „Frateco“ havas 17 anojn; ĉiuj abonis „E. K.“ por 1921. Sro Knopf kolektas la abonojn ĉe la Supra Silezio. La jarkotizo de la grupanoj nun estas 20 Germ. Mkoj. — En Gr.-Strehlitz Sro Smelczynski, tre fervora 18jara gimnaziano, gvidis kurson (12 partoprenantoj). W. K.

Literaturo, Muziko kaj Artoj.

Songo de someromeza nokto. De W. Shakespeare. Tradukis Louise Briggs. Eldonis Brita Literatura kaj Debata Societo. Vendas: Brita Esperantista Asocio, London W. C. 1, Hart Street 17. — Plua grava paŝo al efektivigo de songita de Goethe Mondliteraturo estas la eldono de tiu ĉi verko, kiu meritas lokon tuj apud „Hamleto“ tradukita de Dro Zamenhof mem. Ne nur, ke la enhavo de tiu ĉarmega komedio de la atingita de neniu post li granda Brita dramverkisto estis inda, fariĝi posedaĵo de la tutmonda inteligentularo per traduko en tutmonda lingvo, ankaŭ la formo, en kiu ĝi nun estas prezentata, estas tute laŭdinda. Kun granda lerteco la tradukintino solvis sian malfacilan taskon tiom bone, ke oni en tre malmultaj lokoj rimarkas tradukitan verkon. La parolo estas flua, drameca, la esprimoj bone elektitaj, la rimoj belritmaj, la presita teksto korekta. Kelkaj rimarkoj tamen estu farataj ĉi tie, ekz., ke la formo de la nomo Eĝeo (patro de Hermio) estas (neĝuste laŭ nia opinio) Anglalingva anstataŭ Greklingva Egeo, ke „Pizfloro“ malebligas doni al la z la molan sonon (Pizofloro estus pli taŭga), ke kelkaloke la apostrofita artiklo en flua parolo povas naski malkomprenojn (l' aplombon — la plombon akto I, 16a verso) ke „feroca“ anstataŭas la vorton „sovaĝa“, ke — sed ĉio tio estas bagatelo, kompare kun la granda merito, kiun havas la tradukintino kun ŝiaj helpantoj, la Brita Literatura kaj Debata Societo, havigante al la Esperantistaro tiun modelan libreton kun bela eksteraĵo, bele kaj bone presitan. La prezo estas Sm 1.12 (kartebindite), por legemuloj en landoj kun malfavora valuto certe tro alta momente, sed oni ne forgesos, la libron, kaj, kiam estos bona okazo, oni ĝin mendos amase ĉie — mi estas certa pri tio. Kaj oni havos per ĝi pluan trezoron al la trezoroj de bona Esperantista biblioteko. J. Sch.

„Esperanto“, la oficiala organo de UEA nun estas redaktata de Dro E. Privat kaj la administrejo estas en Genève, 12, Bd du Théatre.

Esperantista Laboristo (socialista, sindikalista, liberecana, internaciista), fariĝis la oficiala organo de „Liberiga Stelo“ (tutmonda asocio de internaciistoj).

Esperanto-Katalogo, eldonita de Esperanto-Verlag F. Ellersiek, Berlin S 59, Wissmannstr. 46, bone kaj preskaŭ senmanke informas pri la nuna stato de la Esperanta literaturo ĉiuspeca (Verkoj Germanlingvaj por Esperanto-instruado vortaroj Esperanta-Germanlingvaj, verkoj por ekzercado kaj perfektigo, Germanlingvaj informiloj kaj propagandiloj, verkoj pri la Esperanto-movado, gazetoj Esperantlingvaj — „Espero Katolika“ mankas ankoraŭ inter ili — beletristikaĵoj originalaj kaj tradukaj, faka kaj speciala literaturo, verkoj pri la tutmonda milito, kantaroj kaj muzikaĵoj, fine diversaĵoj — insignoj, propagandaj poŝtkartoj, flugfolioj ktp. —) tiu ĉi katalogo do per ĝi mem estas bona propagandilo por Esperanto, montrante sur 20 paĝoj la riĉaĵojn de la Esperanto-literaturo kaj la Germanlingvan parton de la literaturo pri-Esperanta. La eldonisto volonte sendas la katalogon al ĉiu interesulo.

La Enhavo de la jarkolekto 1920 de „Espero Katolika“.

La „Internacio Katolika“.

La katolika Esperanto-movado.

Religiaj tekstoj.

„Espero Katolika“.

La Esperanto-movado.

Poeziaĵoj.

Diversaj.

La abonintoj de „Espero Katolika“ 1920.

Eŭropo.

Aŭstrujo.

Bernhardsthal (Mals. Aŭstr.): Fno K. Hess.
Biedermannsdorf (Mals. Aŭstr.): Sro Dro J. Hawala, profesoro.
Breitenfurth ap. Wien (Mals. Aŭstr.): Sro J. Enzmann, spiritualo. — Ftno H. Gegenbauer (de l' Dia karito), asist.
Donawitz (Stirio): Sro R. Lidl, doc. ĉe la Minista Akad. en Leoben.
Ebensee (Supra Aŭstr.): Sro J. Hlaváč, oficisto en horloĝ-fabriko.
Eggersdorf (Stirio): Sro A. Klambauer.
Gföhl (Mals. Aŭstr.): Sro F. Greul, majstro.
Göttweig ap. Furth (Mals. Aŭstr.): Pro L. Koller, O.S.B., parohestro.
Graz (Stirio): Sro Ad. Halbedl, juristo, Halbärthg. 6. — Blanka Kruco, ligo por tutm. paco, Karmeliterpl. 4/5. — Unua Stiria senalkohola manĝejo Bischofpl. 1. — Sro J. Sappl, Karmeliterpl. 5.
Grieskirchen (Supra Aŭstr.): Sno T. Kimmerstorfer, instruistino.
Gross ap. Ob.-Hollabrunn (Mals. Aŭstr.): Sro N. Kolb, parohestro.
Groß-Mugl (Mals. Aŭstr.) Sro J Reibenwein, 11.
Guntramsdorf ap. Wien (Mals. Aŭstr.): Sro Dro R. Questel, parohestro.
Himmelberg (Karintio): Sro J. Koppitsch.
Innsbruck (Tirolio): Sro F. Egger, profesoro, Schöpfstr. 13. — Fto A. Berndl, S. J., Sillg. 2.
Klagenfurt (Karintio): Sro F. Volbert, S. J., direktoro de seminario. — Sro O. Küttner.
Krems (Mals. Aŭstr.): Angulo Esperanta-grupo. — Sro Dro A. Salcher, juĝisto. — Sro N. Schöpfleuthner, sup. lernejestro pens. — Sro J. Kehl, gazeteldonisto („Kremser Zeitung“). — Sro L. Siller, presisto. — Pro F. Meŝtan, S.P., provincialo kaj dir. de „Espero Katolika“, prez. de AKLE, kolegiejo de Piaristoj. — Sro V. Holzer, profesoro, Kaiserhof. — Fno B. Krempel, Schwedeng. 5.
Kremsmünster (Supra Aŭstr.): Pro R. Rankl, profesoro.
Linz (Supra Aŭstr.): Pro K. Straschill, O.F.M. Kalvarienbergstr. — Sro F. Karner. — Sro R. Aschauer, Eisenhandstr. 28.
Lödersdorf ap. Feldbach (Stirio): Sro A. Jungwirth, hon. prez. de AKLE, kort. kons. pens.
Mautern (Stirio): Kolegio de Redemptoristoj.
Michelstetten (Mals. Aŭstr.): Sro J. Kweton, lernejestro.
Mittelberg (Vorarlbergio): Sro A. Fink, pastro.
Ötting ap. Oberdrauburg (Karintio): Sro M. Tiller ĉe Sro Gladnig.
Pernegg l. p. Hötzelsdorf (Mals. Aŭstr.): Pro B. Kraus, O.S.N.
Pöchlarn (Mals. Aŭstr.): Sro J. Wismüller, pastro-benefic.
Rauchenwarth ap. Schwechat (Mals. Aŭstr.): Sro K. Myslik, parohestro, verkinto de „Ondino“ kaj de orig. poeziaĵoj.
Röhrenbach ap. Horn (Mals. Aŭstr.): Pro J. Möhler, O.S.N.
Salzburg: Sro F. Huber, Mönchsberg 5.
Scheibbs (Mals. Aŭstr.): Sro A. Bruckner, pastro.
Schloss Rosenau ap. Zwettl (Mals. Aŭstr.): Sro J. Gleixner, parohestro.
Stift St. Lambrecht (Stirio): Pro R. Přívětivý O.S.B.
Stift Schlägl (Supra Aŭstr.): Pro F. Le Ker, O.S.N. — Fto V. Müller, O.S.N., novico.
Stift Seitenstetten (Mals. Aŭstr.): Pro W. Möser, O.S.B.
St. Margarethen, l. p. Knittelfeld (Stirio): Sro G. Grasser.
Teichl ap. Penk (Karintio): Sno M. Brandstätter, lernejestrino.
Trabernreith ap. Wappoltenreith (Mals. Aŭstr.): Pro E. Dormeyer, O. Praem., parohestro.
Unter-Tullnerbach (Mals. Aŭstr.): Sro J. Schamanek, doc. de Espo ĉe la Tekn. Akad. en Wien.

Vöcklamarkt (Supra Aŭstrujo): Sro J. A. Winter, land-delegito.

Wenigzell ap. Vorau (Stirio): Sro L. Sonnenfeld, paronestro.

Wetzelsdorf ap. Graz (Stirio): Sro A. Kabelka, profesoro.

Wien (Mals. Aŭstr.): Ia kvarto: Pro Dro H. Kirfel, C. Ss. R., rektoro, I., Salvatorg. — Sro R. Kaftan, dir. de la urba horloĝmuzeo, I., Schulhof 2. — Sro K. Mottl, or- kaj arĝentforĝisto, I., Naglerg. 8. — Fnoj Karolino kaj Hermino Mayrleb, instruistinoj, I. Wollzeile 40. — Pro V. Nedwid, O.S.B., novicestro, I., Schottenstift. — Sro J. Weninger, I., Habsburgerg. 6. — Fno M. Modrinsky, librokalkulistino, I., Kleeblattg. 7. — Pro L. M. Broglie, O. Praed., I., Postg. 4 — Fno E. Jusof, kudristino, I., Kleeblattg. 7. — Sno K. Ambros, I., Grünangerg. 10.

IIa kvarto: Sro F. Kühnel, kontr. de l' ŝtataj fervoj., II., Kronpr. Rudolfstr. 36. — Sro F. Zwach, kolonelo pens., II., Erzh. Karlpl. 19.

IIIa kvarto: Ftno H. Bonard, ĝen. asist., kongregacio de l' Dia karito, III., Fasang. 4. — Ftno A. Fejmon, ĝen. asist. de la sama kongregacio, III., Jacquing. 12. — Fno M. Metz, lingvinstruistino, III., Apostelg. 8. — Sro Dro J. Dörfler, profesoro, III., Schrottg. 3, I. — Sro A. Müller, III., Wasserg. 20. Sro H. Newerkla, III., Gerlg. 17, 6.

IVa kvarto: Fno B. Betzwar, IV., Starhembergg. 27/III. — Sro L. Chiba, IV., Schaumburgerg. 5. — Fno V. Ehrl, IV., Mittersteig 3a. — Fno L. Schweitzer, IV., Joh. Straussg. 25. — Sro K. Neumann, majoro pens., IV., Favoritenstr. 33. — Fno M. Wagner, kontoristino, IV., Phorusg. 5. — Fno H. Habner, instruistino, IV., Theresianumg. 10. — Pro G. Plank, O. Kav. de la kruco k. ruĝa stelo, IV Kreuzherreng. 1. — Sro J. Bahovec, IV., Joh. Straussg. 42.

Va kvarto: Sro H. Schmied, subkolonelo pens., V, Strobachg. 13. — Fno A. Eppinger, leterportistino, V., Hundsturmpl. 8/14. — Sro M. Pauler, V., Reinprechtsdorferstr. 2/30. — Sro F. Breitwieser, kolonelo pens., V., Strobachg. 13. — Fno A. Mahr, oficistino, V., Garteng. 19, I. 6. — Fno J. Mahr, instr., sama adreso.

VIa kvarto: „Verda Stelo", Espa tablo de la kata submajstr-unuiĝo, VI., Gumpendorferstr. 39 (Sroj A. Schmitt, laboristo, L. Huber, sekr. de KSU., M. Riesl, tajloro, A. Huber, instalisto, K. Schnell, H. Ratz, mekanikisto, K. Achtsnit, laboristo). — Kafejo „Wienzeile" (kunvenejo de AKLE), VI., Linke Wienzeile 36. — Sro F. J. Schade, komerc., VI. Mollardg. 55, II, 7.

VIIa kvarto: Ftino Ch. Atzenberger (de l' Dia Savinto), VII., Kenyong. 8. Fno K. Dannhäuser, poŝtoficistino, VII., Neubaug. 62. — Sro A. Pachta, gazetoficisto, VII., Kaiserstr. 10. — Sro A. Raschka, gazetoficisto, VII., Kaiserstr. 10. — Sro A. Deistler, sukeraĵisto, VII., Schottenfeldg. 91. — Sro J. Deistler, VII., Bernardg. 11. — Sro R. Posselt, selisto, VII., Kandlg. 47/6. — Sro R. Eggerkontoristo, VII. Lerchenfelderstr. 33, I. 24.

VIIIa kvarto: Fno V. Loitzenbauer, instruistino, VIII., Piaristeng. 62/9. — Fno E. Pockberger, cand. fil., VIII., Alserstr. 33, I/9. — Fno K. Baldauf, VIII., Florianig. 12. 5. — Fno V. Winkelhofer, VIII., Schmidg. 4, 2a ŝtup., 3a etaĝo. — Sro E. Paul, VIII., Albertg. 3, 2. — Sro Dro J. Lang, profesoro. VIII., Uhlpl. 5.

IXa kvarto: Sno A. Dostal, IX., Lustkandlg. 15. — Fno D. Rathay, IX., Boltzmanng. 28. — Sro A. Sipser (pli ol 70ja eks-Volapükisto), IX., Währingerstr., Bürgerspital. — Sro R. Cech, IX., d'Orsayg. 7/23. — Sro R. Sander, oficisto, IX., Porzellang. 30. — Sro K. Pirchan, komerca fakkonsulento, IX., Währingergürtel 116. — Sro K. Kozina, IX., Wasag. 30. — Sro A. Drha, profesoro, IX., Seeg. 30.

Xa kvarto: Sno O. Stenzl, instruistino, X., Goetheg. 10/26. — Sro J. Umysa, X., Bucheng. 66a.

XIIa kvarto: Sro H. Kellner, instruisto, XII., Schallerg. 45.

XIIIa kvarto: Sro I. Winkler, privatulo, XIII., Penzingerstr. 31. — Sro H. Fahnl, pastro, XIII., Teyberg. 13. — Sro F. Kudrnovsky, stud., XIII., Matzingerstr. 19. — Sro J. Loder, instr., XIII/10, Opitzg. 8. — Sro J. Schröder, redaktoro, XIII., Volkg. 8/2. — Sro K. Pjeta, XIII., Ant. Langerg. 24.

— Sro F. Paleta, XIII., Feldkellerg. — Sro J. Kolnhofer, oficisto, XIII., Zehetnerg. 37.

XIVa kvarto: Sro M. Ott, pastro-rektoro, XIV., Huglg. 3.

XVa kvarto: Sro B. Ulm, leterportisto, XV., Pelzg. 15/III. — Sro J. Kocensky, stud. fil., XV., Felberstr. 22. — Sro J. Waldsam, komunum-konsil., XV., Henriettenpl. 1. — Fto K. Holubek, XV., Gebr. Langg. 6. — Sno H. Stoss, leterportistino, XV., Kanneg. 3. — Sro L. Siedl, landoficisto, XV., Robert Hamerlingg. 9/I. — Sro J. Hackl, ŝuisto, XV., Pelzg. 15/III. — Sro Dro K. Stritzinger, XV., Hütteldorferstr. 33.

XVIa kvarto: Fno P. Beer, poŝtasist., XVI., Grundsteing. 14. — Sro J. Hörl, instr. XVI., Wattg. 57. — Pro A. Formans, C.S.J., XVI., Herbststr. 65. — Sro F. Rehor, stud. fil., XVI., Friedmanng. 42, 14. — Sro F. Franc, XVI., Akkonpl. 10. — Sro O. Zimmermann, XVI., Huberg. 1.

XVIIa kvarto: Sro K. Otte, urboficisto, XVII., Braung. 18. — Fno G. Nowak, XVII., Behaimg. 12. — Sno M. Kettenburg, superulino de edukejo por oficiridinoj, XVII., Kalvarienbergg. 28. — Sro Al. A. Pientka, XVII., Redtenbacherg. 82. — Sro F. Bischof, XVII., Haslingerg. 34, 14.

XVIIIa-kvarto: Sro R. M. Frey, revidento, XVIII., Gersthoferstr. 11. — Sno E. Kubin, kolonel-vidvino, XVIII., Gentzg. 25 — Sro A. Macho, dir. de burĝa lernejo, XVIII., Währingerstr. 152. — Sno B. Hofer, XVIII., Scheidlstr. 14. — Sro Dro A. Hloucha, XVIII., Semperstr. 36. — Sro K. Benesch, poŝtasistanto, XVIII., Hildebrandg. 39. — Sro J. Paslar, XVIII., Antonig. 70 (malsanulejo). — Sno G. Krämer, XVIII., Gentzg. 7. — Sro A. Pichler, XVIII., Semperstr. 33. — Sno H. Schwanzara, XVIII., Martinstr. 24, 6. — Sro M. Seidl, polic.-kvart.-insp., XVIII., Gentzgasse 26. — Sro Dro N. Möstl, XVIII., Plenerg. 28, 1., 7. — „Fideleco“, Espo-grupo, kafejo Sommerbauer, XVIII., Währingerstr. — Kongregacio de Mario-Fratoj, XVIII., Scheidlg. 2. — Fno R. Piwonka, florvendejo, XVIII., Gertrudpl. 3. — Sro A. Gipperich, revid. en la min. p. soc. admin., XVIII., Michaelerstr. 33, II, 21. — Sro O. Kriedl.

XIXa kvarto: Pro A. Kaar, O. Carm., prioro, XIX., Silberstr. 35. — Sro F. Redl, stud., XIX., Obkircherg. 41. — Sro A. Valenti, XIX., Goltzg. 7/7. — Sro S. Lipphart, XIX., Heiligenstädterstr. 54. — Sro J. Czerni, XIX., Gunoldstr. 8, 9.

XXa kvarto: Sro J. Bauer, XX., Engerthstr. 157, 11.

XXIa kvarto: Sro K. Wesely, XXI., Leopoldpl. 18.

Wolfsthal ap. Hainburg (Mals. Aŭstr.): Sro L. Partsch, sekretario.

Belgujo.

Arendonck: Sro L. Heijdendal, red. de „Belga Katoliko“.

Bruxelles: Pro C. Vandesteene, C. Ss. R., provincialo, 28, r. Belliard. — Pro J. Decoene, C. Ss. R., sama adreso. — Sno de Villers, 52, Bd E. Jacquemin.

Gand: Sro V. Hendrickx, red. de „Nia Folieto“, 11, pl. du Commerce.

La Plante-lez-Namur: Sro Honinckx, pastro.

Lophem-lez-Bruges: Pro Dom Michel, O. S. B., abatejo.

Moresnet neutral ap. Aachen: Sro H. Nyssen, Schnellewindtstr. 48.

Thourout: Sro Dro A. Decoene, Norm. lernejo.

Woluwe-lez-Bruxelles: Fto Ludoviko, St. Lambert, instituto de surdmutuloj.

Britujo.

Edinburgh (Skotlando): Fno M. H. Corcoran, eks-sekr. de SLKE, 9, Bellevuestreet.

Hampton Wick (Middlesex): Sro J. E. Hookham, urboficisto, 45, Holmesdale r.

London: Sro F. Albino, 22, Ainger Road, N.W. 3.

Bulgarujo.

Kaslite, gub. Gabrovo: Sro V. Jovcev.

Ĉeĥoslovakujo.

Bytouchow, l. p. Jizerodol ap. Semily (Bohemio): Sro J. Malý, fabriklaboristo, 85.
Eger (Bohemio): Sro P. Harlass, juĝisto, Grabenstr. 18.
Friedeberg (Silezio): Sro F. Göbert ĉe Sro Schmidt.
Gálszécs-Sečorze (župa Zemplinská): Sro L. Rydarowski.
Hanušovce (župa Šarišska): Sro J. Telekessy, abato-paroĥestro.
Hlučin (Bohemio): Sro Schikora, pastro.
Höflitz ap. Bensen (Bohemio): Sro F. Wirth, paroĥestro.
Hulin (Moravio): Sro V. Pospíšil, žák měšť. školy.
Husovice ap. Brno (Moravio): Sro L. Balák, Komenského 17.
Karwin: J. Rohleder, 517, Gabrielenkolonie.
Kladruby (Bohemio): Sro K. Kučera, paroĥestro.
Komotau: Sro E. Brix, profesoro, Waisenhausstr. 59.
Koppertsch ap. Hawran, Brüx (Bohemio): Sro J. Wittmann, kontoristo.
Lučenec: Sro J. Halász, Tisztviselö telep.
Marienberg (Moravio): Sro F. Valach, pastro.
Mies (Bohemio): Pro G. Feyl, O.S.N., dekanejo.
Olomouc (Moravio): Sro A. Kudela, del. de UEA., Novosady.
Praha: Sro K. Vondruška, oficisto, II., Lipová 469, 2.
Praha-Vinohradý: Sro E. Saturník, Čermákova ul. 4.
Pstrina ap. Ladomerova l. p. Krajna Polána (župa Šarišska): Sro D. Voloszynovich, grek-rita kata pastro.
Römerstadt (Moravio): Unua- kaj duagrada lernejo por knabinoj.
Ščavnik ap. Giraltovce (župa Šarišska): Sro St. Varzaly, grek-rita kata pastro.
Skřivany ap. Neubydzow: Sro J. Pošepný, 50.
Sternberg (Moravio): Sno A. Pinon, instruistino pens., Troppauerstr. 12.
Stift Tepl (Bohemio): Pro A. Pöller, O.S.N.
Stupno ap. Plzeň: Sro J. Mašek, parohestro.
Špišské-Kapitula ap. Špišské-Podhradic: Sro E. Gazdik, episka ĉefreviz.
Spišské-Vlachy: Sro Dro P. Dolyák, paroĥestro-dekano.
Trnava (Slovakujo): Sro R. Dömény, Dielňa hospodářske strojé.
Unter-Themenau: Sro M. Sladek, tajloro, 95.
Velkí Němčice ap. Gr.-Seelowitz (Moravio): Sro J. Bakalar, paroĥestro pens.
Witkowitz ap. Mähr.-Ostrau: Sro L. Židek, Franzstr. 20.

Danujo.

Kjöbenhavn: Sro **F. Krejl**, librokalkulisto, B., Halmtorvet 40.

Respubliko Danzig.

Danzig: Sro Aeltermann, Bärenweg 4a.

Francujo.

Bordeaux: Sro L. Marquet, optikisto, 34, r. Fondaudège.
Boulogne s/m: Fno B. V. Magnier, 19, r. de l' Enst Mutuel.
Bourg-la-Reine (Seine): Sro P. J. A. Muffang, 14bis, avue Galois.
Châlons s/Marne: Sro L. Boyer, del. de UEA., r. de la Potellerie 1.
Châlons s/Saône: Sro J. Pion, skribmaŝinfabr. „Japy". 17, r. au Change.
Dijon: Sno L. Petit, del. de UEA, 33, r. Chabot-Charny.
Grenoble: Sro A. Ploussu, del. de UEA. 4, pl. J. Achard.
Lille (Nord): Sro Dro J. Vanverts, 236, rue Solferino.
Lyon: Sro F. Drudin, 93, Bd des Belges. — Sno A. Macary, 173, Cours Henri.

Montargis (Loiret): Sro J. Champdavoine, prof. de Angla lingvo, École St Louis, Château.

Nantes (Loire Inf.): Sro K. Desray, pastro, eks-prof., 80, r. du Coudray.

Paris: Sro J. Letenneur, Ve, 77, r. Claude Bernard. — Sno K. Rousseau, 15, r. Richer. — Sro S. Frantz, 21, rue alain chartier. — Pro Lebbe, misiisto (Ĥinujo), VIe, 95, r. de Sèvres. — Sno M. Larroche, VIe, 55, r. de Vaugirard.

Sainville (Eure-et-Loire): Sro H. Buret, notario.

Villedieu-les-Poeles (Manche): Pro Couffinhal, Collège Institution St. Joseph.

Germanujo.

Altona a/E.: Sro Dro E. Mybs, san. konsil., Marktstr. 8.

Augrub (l. p. Regen, Mals. Bavarujo): Sro J. Ertl, bienet-posed.

Augsburg (Bavarujo): Fno I. Hornung, Maximilianpl. B 38.

Bad Ziegenhals (Supra Silezio): Sro E. Schulz, kalk. konsil., Marienfried.

Bamberg (Bavarujo): Sno A. Dittmann, Hindenburgpl. 8.

Barmen (Silezio): Sro V. Heeseler.

Berlin-Schöneberg: Sro J. Leszczynski, Tempelhoferweg 5.

Beuthen (Supra Silezio): Sro W. Knopf, studokonsil. Piekarerstr. 1. — Sro F. Stonner, studokonsil., Wilhelmstr. 20/I. — Fno E. Goralczyk, Piekarerstr. 1. — „Frateco", Espa Societo, Piekarerstr. 1. — Sro K. Wieczorek, Virchowstr. 14. — Sro E. Lambert, serĝ. 24ème B. C. A., 4ème Cie. — Sro V. Knopf, studokonsil., Piekarerstr. 1.

Bonn a. Rh.: Sro Dro J. Bremm, Koblenzerstr. 19.

Brachelen ap. Aachen (Rejnlando): Sro F. Schwarz, instruisto.

Breslau: Sro M. Mielert, gimn. instr., prez. de GLKE., X., Werderstrasse 35/III. — Sro A. Konietzny, bankoficisto, Schwenkfeldstr. 17/II. — Sro S. Braschke, instruisto, Garvestr. 13. — „Unueco", Espo-grupo (GLKE), Vinzenzhaus, Seminargasse. — Sro G. Berger, Albrechtstr. 48. — Sro F. Driessler, rektoro, Försterstr. 1. — Sro A. Hanuschke, gimn. instr., Hedwigstr. 11. — Fno A. Schönfelder, Bartschstr. 1. — Sro E. Piekorz, IX., Schwenkfeldstr. 15. — Fno G. Krause, 13, Goethestr. 77. I. — Fno E. Diebitsch, 16, Fürstenstr. 79, II. — Sro O. Ditze, instruisto, X., Neue Adalbertstr. 101. — Sro H. Baumgart, instruisto, X. Forsterstr. 12. — Fno M. Dittrich, Herdainstr. 52. — Sro R. Bohnert, Gottschallstr. 30. — Sno E. Hartmann, X., Kohlenstr. 6. — Sro A. Wodkowski, XIII., Schillerstr. 25, II.

Darmstadt (Heslando): Princo V. K. de Isenburg, Goethestr. 44.

Dresden (Saksujo): Sro W. Sprentzel, pastro, A., Schloss-str. 32.

Dresden-Leubnitz-Neuostra: Sro M. Dluhosch, prokuristo, Lindenstraße 15, II.

Düsseldorf: Fno A. Freericks, Pempelforterstr. 14. — Sro J. Fitzthum, Tussmannstr. 21, III.

Essen a. d. Ruhr: Sro B. Schumacher, West, Keplerstr 13. — Sro F. Velz, West, Wöhlerstr. 11. — Fno M. Coenen, Steinmetzstr. 26. — Sno A. Ducrée, Emmastr. 69. — Fno E. Franzen, Oberstr. 16, Rellinghausen. — Sro E. Klein, poŝtsekr., Aldegrevestr. 13. — Sro A. Mager, Ladenspelderstr. 38. — Sro V. Müller, Lembachstr. 31. — Fno E. Scheidsteger, Kaupenstr. 39. — Sro Dro A. Klein, studokons., Dachstr. 1, Borbeck. — Sro A. Schliesing, Windscheidstr. 20, West. — Sro V. Ruthe, Beuststr. 19. — Sro J. Grüter, Aldegreverstr. 19. — Sro J. Römer, Germarkenstr. 56. — Sro J. Breilmann, Rosenweg 1. — Sro T. Bindschuss, Wiesbadenerstr. 1, West. — Sro Dro A. Widmaier, studokons., Berlinerstr. 49, I., West. — Fno A. Stratmann, instruistino, Bäuminghausstr. 70, Altenessen. — Fno F. Stief, Viehoferstr. 164. — Fno K. Schönheit, ĉef-kasistino, Beuststr. 5. — Sro G. Köhnen, Bredeneyerstr. 1, Bredeney. — Fno F. Herbst, Wächtlerstr. 70. — Fno E. Kisseler, Nöggerathstr. 2, West.

Fürth (Bavarujo): Sro J. Patzschke, arĥit., Simonstr. 20/III. — Sro J. Mengele, Nürnbergerstr. 156/I.

Gailingen (Badenio): Sro O. Lauber, paroĥo-proviz.
Gladbeck (Vestfalio): Sro E. Tensundern, kapelano, Schillerstr. 18.
Grimlinghausen a. Rh. Kr. Neuss: Sro M. Mommertz, pastro.
Gross-Strehlitz (Supra Silezio): Sro F. Drewniak, Krakauerstr. 14, II. — Sro E. Szmelczynski, sama adreso. — Sro O. Schreier, Krakauerstr. 6. — Sro J. Tischbierck, stud. gimn., Krakauerstr. 20. — Sro F. Paul, gimn., Krakauerstr. – Sro A. Kalka, Krakauerstr. 14.
Görbersdorf (Kreis Waldenburg, Silezio): Sro A. Häusler, leterportisto.
Haslach ap. Traunstein (Bavarujo): Sro J. Angerer, parohestro rezign.
Hindenburg (Supra Silezio): Sro T. Lampp, instruisto, Blücherstr. 1.
Kamp ap. Essen: Sro V Zinsen.
Kiel: Sro P. Tarnow, dipl. inĝ., reg. konstruisto, Olshausenstr. 18.
Koblenz: Sro L. Funken, Florinsmarkt 7 a, I.
Kray (Kreis Essen): Sro Kl. Trachte, Essenerstr. 10.
Krehlau (Kreis Wohlau, Silezio): Sro O. Heidrich, parohestro.
Lauterbrunn ap. Augsburg (Bavarujo): Sro G. Settele, parohestro.
Magdeburg: Sro J. Thomalla, Harsdorferstr. 7 k.
Mainz: Sro E. Kuhn, stud. teol., pastro-seminario, Augustinerstr. 34.
Menzelen-West (Mals. Rejnlando): Sro H. Wolfertz, instr. del. de UEA.
Mokrolona ap. Gr.-Strehlitz: Sro A. Jokiel, gimn. — Sro J. Skowronek, gimn.
München (Bavarujo): Sro A. Eichler jun., Habsburgerstr. 1. — Sro F. Blindhuber, Kurfürstenstr. 8/6. — Sro S. Dobmaier, Ganghoferstr. 78, III. — Sro G. Lochbrunner, Theresienstr. 44, 1/II. — Sro J. Bernhard, Guldeinstr. 32, 3, R.
Nesslbach ap. Vilshofen (Bavarujo): Sro A. Gruber, parohestro.
Nürnberg (Bavarujo): Fno B. Fröhlich, Wächterstr. 5. — Sro Dro W. Hotzelt, prez. de kata Espa grupo, Winklerstr. 31. — Sro J. Stahl, pastro, Jakobspl. 17. — Sro F. Götz, Helmholtzstr. 3. — Kata Espo-grupo, Luisenstr. 7. — Fno Lommer, Mohreng. 12. — Sro P. Luber, Helmholtzstr. 6. — Fno A. Medek, Bärenschanzstr. 29. — Sro F. Voltz, Neutormauer 30/III. — Fno B. Winkler, Hefnerpl. 8/III. — Fno T. Barst, Gabelsbergerstr. 21. — Sro K. Klein, Tafelhofstr. 7/III. — Fno A. Marx, Merkelsg. 21. — Fno R. Reinhard, Keplerpl. 14 a. — Fno A. Degen, Forsthofstr. — Sro A. Hutzler, presisto, Tetzelg. — Fno A. Medek, Bärenschanzstr. 29. — Sro V Schöntag, Volta-str. 60/0. — Sno I. Krauss, Roseng. 2.
Oppeln (Supra Silezio): Sro E. Fethke, Ring, 11.
Otting ap. Waging (Supra Bavarujo): Sro K. Thalmeier, pastro.
Ottmachau, Kr. Grotthau (Silezio): Sro A. Jeziorowski.
Pasing (Bavarujo): Sro I. Ecker, semin.-instruisto, Engelbertstr. 2, II. r.
Pfakofen ap. Regensburg (Bavarujo): Sro J. Lintl, parohestro.
Regensburg: Sro J. Köstner, stud., Spiegelg. 3.
Schimischow ap. Gr.-Strehlitz: Sro G. Kalka.
Schönbrunn ap. Roehrmoos (Bavarujo): Sro J. Schauer, pastro.
Sommerschenburg ap. Völpke (Prov. Saksujo): Sro A. Bludau.
Trebnitz (Prusa Silezio): Sro F. Klar, pastro.
Wartha ap. Breslau (Silezio): Sro F. Rauch, reg. sekr.
Westtünnen, l. p. Rhynern (Kreis Hamm, Westfalio): Sro A. Sommer, vikario.
Wipperfürth ap. Köln a. Rh.: Sro J. Esser, seruristo, Brückenstr. 12.
Werden a. d. Ruhr: Fno A. Diefenbach, Heckstr.

Hispanujo.

Bañolas (Katalunujo): Sro M. Prat, fabrica de Curtits, colón 20.
Barcelona: Sro Kl. Planell, pastro, Baños Nuevos, 14/3 a.
Besalic (Gerona, Katalunujo): Sro J. Prat, pastro.
Cadiz: Sro R. Benitez y Benitez, subkolon. c. de J. José 61.
Crespiá (Katalunujo, Gerona): Sro P. Plana, parohestro.

Gerona (Katalunujo): „Gerona Espero"-grupo, Cambra de Comerç. — „Studenta Juneco"-grupo, Seminario Conciliar. — Sro J. Costa, bankiero, Progreso 7. — Sro H Gàbana, pastro, Cassà de la Selva.

Laukiniz (Bizkaya) Euzkadi: Sro Bilbao'tar Pantzeska (Francisko Bilbao), parohestro.

Madrid: Sro J. Perogordo, artil.-komto, c. Santos 2. — Sro V. Alonso, subkolonelo, c. de Sanchez Bustillo 3. — Sro J. M. Martinez Sarrión, pastro, c. Mayor 39.

Sevilla: Sro A. Sáez, Sierpes 13. — Sro J. Cervantes, Hospital Central.

Torrvella de Montgri (Gerona): Sro F. Viver, pastro.

Hungarujo.

Budapest: Monso Dro A. Giesswein, VIII., Szentkirályi u. 28. — Centrum", Unio de Kristan-socialaj universitatanoj, VIII., Scitovszky-tér, 2, I. — Sro A. de Marich, polica ĉefinsp., IX., Üllői ut 59, IV, 8. — Sro A. Kellner, Széchényi u. 10. — Sro Dro St. Kemenes, IX., Ráday u. 6C. III. 2.

Csegöld (Szatmár megye): Sro J. Kozma, grek-rita kata pastro.

Lengyel (Tolna megye): Sro St. Lerch, parohestro.

Oberpullendorf ap. Oedenburg (Okcid. Hungarujo): Sro N. Boda, juĝoficisto.

Ujhartyán (Pest megye): Sro R. Bartal, pastro.

Irlando.

Adamstown (Co Wexford): Fno K. M. Keating, Raheen.

Cushenstown (Co Wexford): Sro P. Parker, parohestro, prez. de IKUE, Ballynabola.

Dublin: Sro J. A'Meagher, advokato, 12, Westmorelandstr.

Galway: Sro P. Boland, Glenarde.

Summerhill, Enfield (Co Meath): Sro Dro C. J. A. Corby.

Italujo.

Bologna: Sro Dro A. Tellini, Via de' Gombruti 7.

Cortemaggiore (Piacenza): Pro M. E. Carolfi.

Cranglio ap. Aiello (Venezia-Giulia): Sro V. Foschian, lignaĵisto.

Firenze: Sro K. Grazzini, profesoro, Via dei Neri 6.

Lasino (Trento): Don M. Biscaglia, pastro.

Meduno d'Udine (Udine): Sro J. Bianchini, pastro.

Milano: Sro L. Cattorini, 17, Via S. Vittore al Teatro. — Sro H. Violi, 2, Via S. Simpliciano. — Sro J. Busso, Via Fiamma 3.

Milland ap. Brixen: Sro F. Rathwallner, servisto en misiistejo.

Modica (Sicilio): Sro P. Favvacchio, kanoniko, via Ritiro 47.

Murano (Venezia): Pro F. Longo, Fondamente Daniele Manin, 44.

Padova: Sro S. Saggiore, Via S. Eufemia, 4 A.

Pisa: Sro A. Bartoloni, stud., Via S. Agostino 29 — Kata Espa Societo, Via S. Agostino 29.

Potenza: Sro F. Cesarini, del. de UEA.

Roma: Pro E. M. Indof, 24, Via Merulana 124, Collegio S. Antonio.

Sampierdarena (Genova): Sro A. Redolfi, bankoficisto, Via Mentana, 2/11.

S. Bonifacio-Verona: Sro A. L. Reni, Stazione Tramviaria.

S. Giovanni Valdarno, Badiola (Arezzo): Pro J. Meazzini.

Trento: Sro J. Travaglia. — Fno M. Paicher, instr., Via Collina, 2.

Villastellone (Torino): Sro K. Clerico, stud. teol.

Jugoslavujo.

Mostar (Hercegovio): Sro N. Bubalo, financ-oficisto, del. de UEA.

Sarajevo (Bosnio): Sro A. Benković, admin. de „Jugoslavija", Pošta fako 179.

Sv. Duh (pri Ŝkofja Soka, Slovenujo): Sno F. Bouvard, ĉe Sno Em. Miklavčič.
Zagreb: Sno D. Bedeković, Mrazovićeva u. 12, I. — Sno E. Krsník, Kukuviceva u. 11. II. — Sro F. Muvrin, Rakova u. 3. I.
Žepče (Bosnio): Sro I. Gojsilović.

Litovujo.

Baisagala: Sro M. Morkunas, Skèmiai paštas.
Kaunas (Kowno): Sro J. Alkmenskis, Steigiamasai Seimas. — Sro A. Jasaitiene, Laisvès Al. 84. — Sno J. Lozorajtytè, Ukmerges pl. 24. — Sro K. Luckauskas, art. pulk. 10a baono. — Sro J. Mačernis, Ukmerges g. 45. — Sro J. Mažejka, ĉe Sro P. Medem, Smeliu g. 12. — Sro J. K. Mílínauskas, paštas 28. — Sro P. Mokytoju, Seminarijna. — Sro A. Opulskis, Dankanto g. 10. — Sro J. Strimaitis, Saulès mokytoija seminarija. — Sro O. Virbickaitè, sama adreso. — Sro P. Sulajtis, Tuneliaus g. 14. — Sro S. Tijunaitis, D. Vilniaus g. — Sro P. Vaitekunas, pastro, Jaksto g. 5, klebonija. — Sro R. Klascius, alumno, Dvasiskoji Seminarija. — Sro A. Dombrovski (Dombrauskas), prelato, Gr. Vilna str. 34. — Liet. Espo Soc. junga, Ukmerges gatve 58. — Sro F. Raulinaitis, „Laisoès“-redakcija.
Krakenava: Sro P. Ramanauskas, pastro, Panevèzio apskr. klebonija.
Pasvalys, Lietuva: Sro K. Kriščiunui, klebonija Kun.
Ramygala: Sro B. Liesis, gimn. direktoro, Panevèzio apskr.
Seda: Sro A. Kerpauskis, mokytojas, Kalvarija paštas. — Sro V. Šukevičius, Orvidiškio mokykla paštas.
Šakiu apskr.: Sro J. Paukstys, Lušnos kaimo, Janku v.
Šiauliai: Sro A. Litevka, Maža Posadna 2.

Malta-insulo.

Misida: Sro Dro G. Busuttil.

Nederlando.

Alphen a. d. Rijn: Sro H. Meyer, St. Joseph-Gesticht.
Amsterdam: Sro C. Staverman, Helmerstraat 35. — Sro A. J. van Dam, Nachtegaalstraat 31. — Fno A. Bonnike, Heerengracht 118. — Sro H. Kemme, stud. med., 2de van der Helststr. 15. — Sro S. P. van Tol, Nachtegaalstr. 47. — Sro Z. Zwager, Fazantenweg 22.
Bergen op Zoom: Sro N. Hasselman, libristo, Stationstraat 12.
Delft: Sro J. van Leipzig.
Deurne: Sro J. A. Schendeler, prez.-komisaro de la Anonima Akcia Societo „Espero Katolika“, Stationsstraat 456b.
Eindhoven: Pro Mag. A. J. Claessen, O.S.Aug., subprioro. — Sro P. Viekke, pastro.
Gemert: Pro L. J. M. M. Poell, parohestro, vicprez. de IKUE. — Sro J. J. Sicking, vikario.
Gemonde ap. Boxtel (Norda Brabanto): Sro W. Lutkie, pastro.
Grave: Sro O. van de Wijnberg.
’s Gravenhage (Den Haag): Rom.-kat. Espo-Vereeniging „Por Dio kaj Eklezio“, Frederik Hendriklaan 164. — Sro H. B. kaj Fno A. Alkemade, sama adreso. — Sro F. H. Pothast, Brueghelstraat 63. — Sro G. van Oijen, stukisto, Engelenburgstraat 76. — Sro J. P. Zentgraaff, de Riemerstr. 54. — Sro C. A. Schint, Snijderstr. 97. — Sro F. Marrevee, Kepplerstr. 228. — Sro v. d. Zwet, Roggeveenstr. 25. — Sro A. Noordman, v. d. Vennestr. 26. — Sro H. M. Laarhoven, P. Potterstr. 400. — Fnoj Hollander, Gedempte Sloot 50. — Fto Augustinus, Norderbeekdwarsstr. 202.
Hattemerbroek: Sno F. Aalders v. Amelsfort.
Heerlen (Limburg): Sro R. Hiller, Broeders van St. Jozefhuis, Gasthuisstraat.

Helmond (Norda Brabanto): Sro J. van Roy, Binderseind 171. — Sro A. J. van Schijndel, Zuiderstraat H 344. — Sro J. W. Koolen, Kruisstr. H 482.

's Hertogenbosch (Den Bosch): Laborista unuiĝo Espa „Studado post Laborado“ (Sroj H. A. Roelofs, Hooymans, Huybers), Ververstr. 43. — Sro H. Thomassen, v. Heurnstr. 9. — Sro J. Molhuijsen, Korte Putstr. 16 — Sro L. Kruse, Havensingel. — Sro J. op ten Berg, orforĝisto, Muntelstr. 22.

Hoofddorp: Sro P. Heilker, lernejestro, prez. de Neda Espa Ligo kaj red. de Neda Katoliko.

Kwadendamme (Z.): Pro J. Nieuwendijk, paroĥestro.

Laren: Sro H. B. van Zwet, Bij den Toren 521.

Maarssen: Sro A. Feldbrügge, pastro.

Nijmegen: Sro J. P. Niesten, paperkomerc. pogrande, St. Annastr. 135. — Pro K. Preller, O. Praed., Broerskerk. — Fno v. d. Dungen, Groesbeeksche dwarsweg 201. — Sro V. v. d. Burg, Graafsche weg, 169. — Sro Kleisterlee, Jacob Catsstr. 11. — Sro L. v. Zufang, de Ruyterstr., 171. — Sro J. U. Drummen, Graafsche dwarsstraat 21. — Sro P. van Hall, Graafsche weg 41. — „Stelo de l' maro“, kata Espo-grupo. — Sro A. v. Straaten, Pater Brugmanstr. 123. — Sno Beysens, Oldenbarneveldtstr. 73.

Ootmarsum: Fno H. van Griensven, lernejestrino.

Rotterdam: Sro P. Winkelmolen, Rosenstraat 272. — Sro F. van Zeeland, Stampioenstraat 53. — Sro C. A. van Hoorn, Maaskade 56. — Fno N. Eiken, Sleephellingstr. 36. — Sro A. Gelton, Sleephellingstr. 27. — Fno M. Borret, r.-k. dipl. flegistino, Jonker Fransstr. 23.

Sta Agata (Cuijk): Pro F. Severijns, O.S.Cr.

Stompwijk: Sro J. van Leeuwen, W.zn.

Tilburg: Sro F. Wynandus, Fraterhuis „St. Denis“, Antoniusstr. — Pro W. de Wildt, Missiehuis v. h. H. Haart, Bredasche Weg 204. — Sro F. Smarius, Korvweg 34. — Sro A. Meijs, Groeseindstraat 33. — Sro Dro H. W. E. Moller, rektoro de r.-k. Leergangen. — Sro T. van Riel, Fabriekstr. 16.

Uden: Pro H. Linnebank, O. Cap. — Pro J. Esselaar, O.S.Cr. — Pro M. Smits, O.S.Cr.

Udenhout: Sro Dro J. N. J. Smulders, Gesticht „Huize Assisië“.

Utrecht: Sro Sv. J. Degenkamp, tramvojisto, Bethlehemstr. 36. — Redakcio „de Voorhaede“. — Sro P. van Lent, Oude Gracht 359.

Venlo: Pro de Sévaux. — Sro A. P. v. Leerdam.

Venray (Limburg): Sro P. Hazebroek, Gimnazio.

Vlijmen: Fto Victorius, Fraterhuis.

Voorschoten ap. Leiden: Sro T. Elbers, 120, Vorstraat.

Polujo.

Błaski ap. Kaliska: Sro F. Rawicki, pastro.

Bydgoszcz (Bromberg): Sro A. Becker, prepozito. — Sro F. Prengel, studento, Podgórze str. 17. — Sro Rzepecki, arĥiv-dir., Garbary 17. — Sro V. Żuralski, Szczecińska 10. — Sro P. Derengowski, Seminaryjna, Naumannshöhe 9. — Sro A. Tamar, terkult. volont., Błonia u. 5.

Częstochowa: Sro A. Karmioł, del. de UEA., Nowy Rynek 5.

Lwów (Lemberg, Galicio): Sro H. M. Nowicki, oficisto, Głowińskiégo 7. — Sro H. Wierzchowski, apel. juĝisto, Kurkowa 33.

Radom: Sro J. Kijak.

N. Radomsk: Sro R. Kmiecik, pastro.

Sandomierz: Sro J. Garbala, pastro-seminariano, Seminarjum Duchowne.

Ulanów: Sro J. Szurek, parohestro.

Warszawa: Pro F. Majgier, kolegiejo Redemptorista, Parafjalna 41.

Svisujo.

Bellinzona: Sro K. Gallina, profesoro, Kolegio J. Soave.
Davos-Dorf: Pro P. Hoffmann.
Carouge: Sno E. D. Pichat, 16, pl. d' armes.
Courgenay, Sro M. C. Beuglet, komercisto.
Génève: Sno M. Milsom, 19, Bd du Pont d'Arve.
Klein-Lützel (Solothurn): Sro F. B. Strauchen, parohestro.
Locarno: Sro St. Pedrazzini.
Zug: Sro W. Arnold, profesoro, prez. de B. G. Sta Mikaelo.

Azio.

Java-insulo.

Weltevreden (Orienta Ñederl. Hindujo): Pno superulino de Ursulaninoj.

Palestino.

Bab Tuma (Damaško): Pro Joseph, O.S.F. parohestro.
Beitgemal (Jerusalem): Pro F. Eigmann, Sal., Agricultural School.
Haifa: Pro G. Kean, C.F., Headquarterstr. — Pro E. Schmitz, St. Charles.
Jerusalem: Fto Dunkel, Box 395.

Afriko.

Banalya (Belga Kongo): Pro L. A. Marrevee, misiisto.
Port Said (Egiptujo): Pro H. Mercieca, O.F.M.

Ameriko.

Unuiĝintaj Ŝtatoj Nordamerikaj.

Cheyenne Agency (So. Dak.): Sro J. H. Golden, supervisor, Catholic Indian Mission of the Cheyenne River Reservation.
Philadelphia: Sro K. Vidikovski, 2833, Livingstonestr.

Brazila respubliko.

Rio de Janeiro: Sro A. C. Fernandes, 225, Larangeiras.

Trinidad-insulo.

Tunapuna (British West Indies): Dom V. Broens, O.S.B., Mt St Benedict.

Venezuela respubliko.

Carácas: Sro D. Esteller, skulptisto, Este 8, No. 42.